Machine Translated by Google

SS-Oberabschnitt West

Die Gestaltung der Feste im Jahres- und Lebenslauf in der SS-Familie

Machine Translated by Google

De Gestaltung der Feste im Jahres en Levensloop in de SS-familie

van

Fritz Weitzel

SS-Obergruppenführer en General der Polizei

1939

Vertaald met aanvullingen door

Charles Barger

Nieuw opgemaakt met revisies en aanvullingen door

Zonnelicht

&

Lammas 2007

Machine Translated by Google

Inhoudsopgave

Feesten in het leven van de SS-familie..4 Jaarlijkse feesten van de SS-familie: de jaarlijkse cyclus...4
De viering van Kerstmis..6
Het tijdschema 6
De julikrans... 7 Het bakken...9 Kerstliederen en -verhalen..11 Wotans dag en de juliverteller... 12
De Kerstboom..20
Winterzonnewende in het Huis van de SS-Man..20
De Kerstviering 21
Oud en Nieuw en de Jul-Leuchter.. 22 Het Paasfeest... 27 De Paasboom... 27 De Paaseieren.. 27 De Paaswandeling.. 28
De Paasvuren 28
De tijd van mei .... 32 De zomerzonnewende.. 32 Het oogstfeest.. 33 De dodenriten.. 33 De Jul en SS-hoek... 35 Het familieboek.. 36 Onze runenbrieven.. 37 De verjaardagsviering... 41 Speciale vieringen binnen de familie... 42
De naamgeving van het kind .... 42 De SS-jeugdorganisaties .... 44 De huwelijksceremonie en de inwijding van de vrouw in de SS .... 47 De begrafenisrituelen .... 50 De eed van de SS-man 51

Machine Translated by Google

Feesten in het leven van de SS-familie

Deze publicatie legt de betekenis van de verschillende vieringen uit en biedt de SS-familie richtlijnen over hoe ze deze in de juiste geest kunnen vieren. Door dit boekje te lezen, zou elke SS-man en SS-vrouw tot een dieper begrip van deze vieringen moeten komen. Dit boekje zou vooral nuttig moeten zijn voor de SS-vrouw, aangezien de meeste voorbereidingen op haar schouders terechtkomen.

Kennis van de gebruiken van onze voorouders geeft ons innerlijke vrede; vasthouden aan deze gebruiken geeft ons richting en kracht.

Jaarlijkse feesten van de SS-familie: de jaarlijkse cyclus Sinds

mensenheugenis aanbaden onze voorouders de zon als gever van leven en warmte. Als een gouden schijf scheen het boven hen, als een wiel rolde het over de hemel.

De zon bepaalt het verloop van elke dag, en zijn pad is zelf een cirkel. Hij trekt langere en kortere lijnen om de aarde. Om 6.00 uur zien we hem in het oosten, 's middags in het zuiden en om 18.00 uur in het westen. En op de zomermiddernacht zien we hem in het verre noorden, waar hij zijn dagelijkse cyclus beëindigt.

Bovendien zagen onze voorouders het verstrijken van het hele jaar als punten op een wiel. Dat was de oude wielkalender, die aan de horizon te zien was. Tijdens de winterzonnewende verschijnt de zon even in het Arctische noorden op het zuidelijke punt; tijdens de midzomerdag staat hij op het noordelijke punt. De verbinding van deze punten geeft de noord-zuidlijn van de horizon.

Op onze breedtegraden komt de zon op de Midzomer- en Midwinterdagen op in het noordoosten en zuidoosten, en gaat dan onder in het noordwesten en zuidwesten. De verbindingslijnen van deze punten vormen een X: verdeel de reeds verdeelde cirkel in zes delen (het *Malkreuz,* of 'gemarkeerde kruis'), en van daaruit volgt het eeuwenoude teken van het wiel:

Machine Translated by Google

Verwijder vervolgens de buitenste cirkel en je hebt de Hagal Rune:

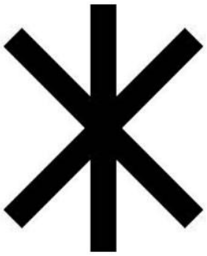

Vanuit het verre Noorden brachten onze voorouders een fundamentele ervaring mee die heel belangrijk werd voor hun toekomst en vooral voor ons, nu we ons erfgoed herontdekken. Het was als volgt.

In het hoge Noorden vochten Zomer en Winter tegen elkaar als de krachten van licht en duisternis. De donkere Winter met zijn hardheid en kou leek het te winnen van de korte, kale Zomer. En toch kwam de Zomer jaar na jaar, ondanks de macht van de Winter. Als zijn komst elk jaar geen zekerheid was geweest, zou het de dood van het Noordse Volk hebben betekend. Droevig en depressief zag het Noordse Volk de cirkel van de Zon steeds kleiner worden aan het einde van de Zomer. De Zon werd oud, zwak, bleek. Zijn pad werd korter en tijdens de Juli-tijd zou er slechts een paar uur daglicht zijn en dan zou hij wegzakken in de koude Noordzee en worden opgegeten, alsof hij op Midwinterdag door een monster werd opgegeten. Hij was dood en lag in zijn graf. De vraag of de Zon begraven zou blijven, was van even groot belang als de vraag of de mensheid zou leven of sterven.

Op Midwinterdag gebeurde het wonder: de Zon rees uit zijn waterige graf. Hij werd geboren als een kind, verzamelde kracht en verscheen voor het feestvierende en vrolijke Volk, dat voelde dat het leven hun was teruggegeven. Dit gebeurde elk jaar. En elk jaar vierden ze het als hun belangrijkste feest, hun heilige en heilige nachtfeest. Ze begroetten de Zon met brandende fakkels om hem te helpen bevrijden van de banden van de dood van de Winter. En ze vierden zo vaak mogelijk de steeds groter wordende cirkels van de Zon. Vuren zouden hoog branden op die dag in de Lente wanneer dag en nacht even lang waren, want de Zon had zeker eindelijk de strijd gewonnen. En opnieuw op Midzomernacht, toen de Zon zijn grootste overwinning had behaald en de nacht slechts een paar uur duurde. Deze viering werd uiteindelijk de belangrijkste van allemaal.

De sterke zon maakte de oogst mogelijk, reden voor een nieuw feest, maar daarna nam haar kracht snel af en ging ze opnieuw richting de dood, die op zijn beurt weer nieuw leven zou worden.

Al in de Noordse en Germaanse tijd van het Duitse Volk vertelden mensen in veel verschillende verhalen over de dood en wederopstanding van de Zon. Wij hebben het geluk dat we meer weten over deze vroege cultuur van ons Volk dan over sommige periodes veel later in onze geschiedenis. Deze Zonne-ervaring is het onderwerp van bijna al onze voorchristelijke sprookjes, die de gebroeders Grimm hebben verzameld, meer dan honderd jaar geleden hebben opgeschreven en daardoor voor altijd bewaard zijn gebleven. De Zonne-achtige prinses, gedood door een slechte, winterse kracht, weer tot leven gewekt door een jonge held: dat is de essentie van al deze verhalen, die wonderbaarlijk uitgebreid en gevarieerd waren.

Machine Translated by Google

De mens zag deze wet van 'sterven en worden' – Goethe's *Stirb und werde* – overal om zich heen in de natuur. jaarlijkse cyclus van de zon bepaalt het ritme van alle levende wezens, dieren zowel als planten. Hun hele leven draait om jeugd en veroudering, sterven en wedergeboorte. En het leven van de mens zelf volgde dit ritme. De Noordse mens wist dat zijn leven voortkwam uit de lendenen van een man die voorbestemd was om te sterven. In de wetenschap van zijn eigen dood gaf hij het leven door. Dat was de essentie van zijn overtuigingen. Wat hij van de zon leerde, zag hij in zijn bossen. Daarom beschouwde hij bomen als heilig. Hij stelde zich voor dat het hele universum werd ondersteund door een gigantische boom: de oude es die in de Edda wordt beschreven. In zijn eeuwigheid zorgt de wet van 'sterven en worden' voor constante vernieuwing, eeuwig ritme.

Zoals Nietzsche opmerkt in *Zarathustra:*

> *Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles roert, alles blut wieder auf, ewig läuft das Year des Seins.*
>
> *Alles bricht, Alles wird nieuw gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles gescheiden, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.*
>
> *Alles gaat, alles keert terug; eeuwig rolt het wiel van het zijn. Alles sterft, alles bloeit weer; eeuwig loopt het jaar van het zijn.*
>
> *Alles breekt, alles wordt opnieuw samengevoegd; eeuwig bouwt het huis van het zijn zichzelf. Alles scheidt, alles begroet zichzelf opnieuw; eeuwig blijft de ring van het zijn waar.*

Daarom had de Noordse man bij zijn feesten de vuren, het Zonnewiel en de boom als symbolen. In verhalen lezen we over de Boom des Levens, die groeit op het graf van de moeder en het jonge leven beschermt door zijn zegeningen.

De viering van Kerstmis

Wanneer Nebelung (november), de maand van de doden, voorbij is, begint de tijd van Kerstmis, met de wetenschap van de opkomst van de zon uit haar slaap, van de vernieuwing na de winterdood, van de geboorte van het licht uit de duisternis van de lange nachten.

Hoewel wij Duitsers niet meer in het verre Noorden wonen, en hoewel we depressieve gevoelens kunnen verlichten door licht en verwarming, zijn de oude ervaringen van onze voorouders heel sterk en levendig in ons. We vinden nog steeds dat Yuletide het grootste feest van ons jaar is. Daarom doen we er alles aan om het met stijl te vieren met onze families.

De dienstregeling

Eerst moet je naar de hele feesttijd kijken. Vroeger duurde het van de 6e dag van Jul (december), wat Wotan's Day was en nu St. Nikolaus' Day is, tot de 6e dag van Hornung (januari), wat Frigga's Day was en nu Driekoningen is. De belangrijkste viering was op Midwinter Night, de nacht van 21 Jul, toen de bergtoppen verlicht zouden zijn met vuren.

Machine Translated by Google

We zijn gewend geraakt aan enkele wijzigingen in dit tijdschema. De voorbereidingstijd, Advent, duurt nu van de eerste zondag in juli tot de 24e dag van juli. Advent omvat vier julizondagen, Wotan's Day (6e) en Winter Solstice (21e). De Twaalf Heilige Dagen beginnen met Yuletide Night op 24 juli en eindigen op Frigga's Day op 6 Hornung. Deze 12 dagen zijn gevuld met speciale vieringen, vooral op oudejaarsavond en nieuwjaarsdag.

De Jul Krans Op de eerste

Jul Zondag wordt de Jul Krans opgehangen in de woonkamer. De sparrentakken vullen het huis met pre-Yuletide geuren, de rode linten wekken vreugde op voor de komende festiviteiten en de rode kaarsen fleuren de donkere winteravonden op. De Yuletide Krans is gelijk aan het oude Zonnewiel en omdat het gemaakt is van levend groen herinnert het ons aan de oude Boom des Levens. Zodra we deze verbindingen hebben gemaakt, zullen we zeker de juiste voorbereidingen treffen voor het festival.

De SS-man moet naar zijn vriendelijke wagenmaker gaan en om een houten wiel van ongeveer 50-80 cm in diameter vragen. Er zal er vast wel een reservewiel liggen. Hij zaagt een kant van de naaf af, zodat het wiel plat kan liggen. Het wordt dan donkerbruin of felrood gekleurd en wordt zo het Jul-wiel van de familie, dat op een lage tafel of op de familiekist in een hoek van de woonkamer moet worden bewaard.

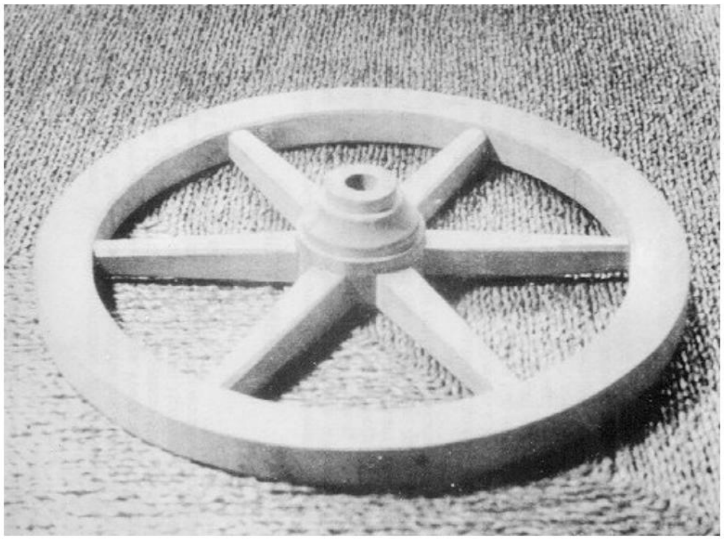

Het Julwiel, of 'Zonnewiel', met zijn diepgewortelde Germaanse religieuze betekenis wordt gebruikt als de basis voor de SS-boom.

Een kleine, jonge, gevorkte boomstam zonder takken wordt in het midden van de hub gestoken, zodat we de Boom des Levens die uit het Zonnewiel groeit, kunnen namaken. Deze Boom des Levens zal door de SS-familie worden gebruikt bij elke viering van het jaar.

In plaats van het karrenwiel kunt u een houten wiel gebruiken met de verdelers erin en versierd met Runenletters. De boom moet nog steeds in het midden worden vastgezet. Deze kan elk jaar worden vervangen door de

Machine Translated by Google

stam van de Kerstboom aan het einde van het seizoen. Zo vervangt het diep symbolische wiel de betekenisloze gietijzeren kerstboomstandaard, die geen plaats heeft in het SS-huis. Hetzelfde geldt voor de elektrische boomverlichting en de afschuwelijke glazen ornamenten.

We bevestigen nu aan beide kanten een rood lint over de vork bovenaan de boom. De uiteinden hiervan worden vastgemaakt aan de Jul-krans, die nu vrij hangt, ongeveer halverwege de boom.

De typische SS Yuletide Tree staat in het midden van de familiekist. Direct erachter staat een Wedding Plate en aan beide kanten staat een Jul Plate.

De Jul-krans wordt gemaakt door bundels kleine dennentakjes rond een houten ring te binden (een speelgoedring van een kind is hiervoor ideaal) en er vier rode kaarsen aan vast te maken.

Wanneer de SS-vrouw de tafel klaarmaakt voor de middagkoffie op de eerste Jul-zondag, versiert ze deze met nog meer dennentakken en steekt ze de eerste kaars aan op de Jul-krans. Elke daaropvolgende zondag wordt er een extra kaars aangestoken. Op deze manier groeien de lichten langzaam totdat er een explosie van licht op de Yuletide Tree is tegen de tijd van de winterzonnewende, die de zonnewendevuren uitbeeldt. Als alternatief is het ook gebruikelijk om op de eerste zondag vier kaarsen aan te steken en vervolgens de

Machine Translated by Google

het getal met één per week. Zo wordt het oude, stervende jaar afgebeeld, dat herboren wordt in de vele kaarsen op de Yuletide Tree, zelfs als de laatste kaars uitdooft.

Het bakken

Traditioneel bakt de Duitse huisvrouw drie verschillende soorten taarten voor Kerstmis:

1. Grote taart,
2. Peperkoek en amandelkoekjes, 3. Koekjes
in verschillende vormen.

De huisvrouw moet in gedachten houden dat het bakken van de kersttijd een speciale betekenis heeft. Het moet niet alleen lekker smaken, het moet ook bijdragen aan de betekenis van de viering. Zo moeten de taarten en koekjes, net als de kerstboom, de julkrans en de kaarsen, de grote veranderingen symboliseren die plaatsvinden tijdens de winterzonnewende. En daarom moet een goede SS-huisvrouw er trots op zijn dat ze vasthoudt aan de oude recepten en vormen en alle goedkope en Amerikaanse fabrieksproducten afwijst.

De grote taart met een kaars in het midden en de grote platte taart zijn nog steeds in elk huis te vinden. De peperkoeken en koekjes, die zo lekker smaken met honing en siroop en die het hele huis vullen met hun heerlijke aroma, zouden in hartjes, sterren en wielen gesneden moeten worden.

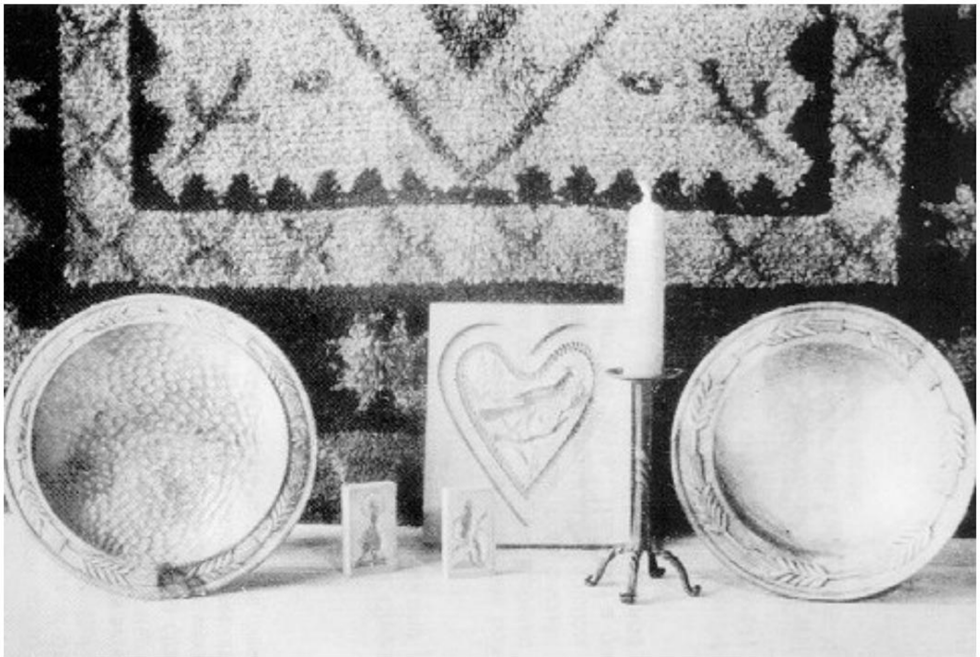

Er worden twee houten Jul Plates getoond die zijn gesneden met tarwemotieven. Er zijn veel verschillende houtsnijwerken, waaronder Runen, te vinden, hoewel tarwemotieven tot de meest voorkomende behoren. Ook worden er drie houten mallen getoond, één grote en twee kleine, die worden gebruikt om koekjes te vormen.

Uiteindelijk zou elk SS-huishouden over een complete set houten koekjesvormpjes voor de amandelkoekjes moeten beschikken.

De voorkeursvormen zijn:

1. De haan, omroeper van de dag; 2. Het zwijn, een traditioneel kerstvoedsel; 3. De ruiter, Wotan op zijn paard; 4. De jager, Wotan; 5. De spinner, Lady Holle of Frigga;

6. De boom des levens; 7. Het menselijk paar.

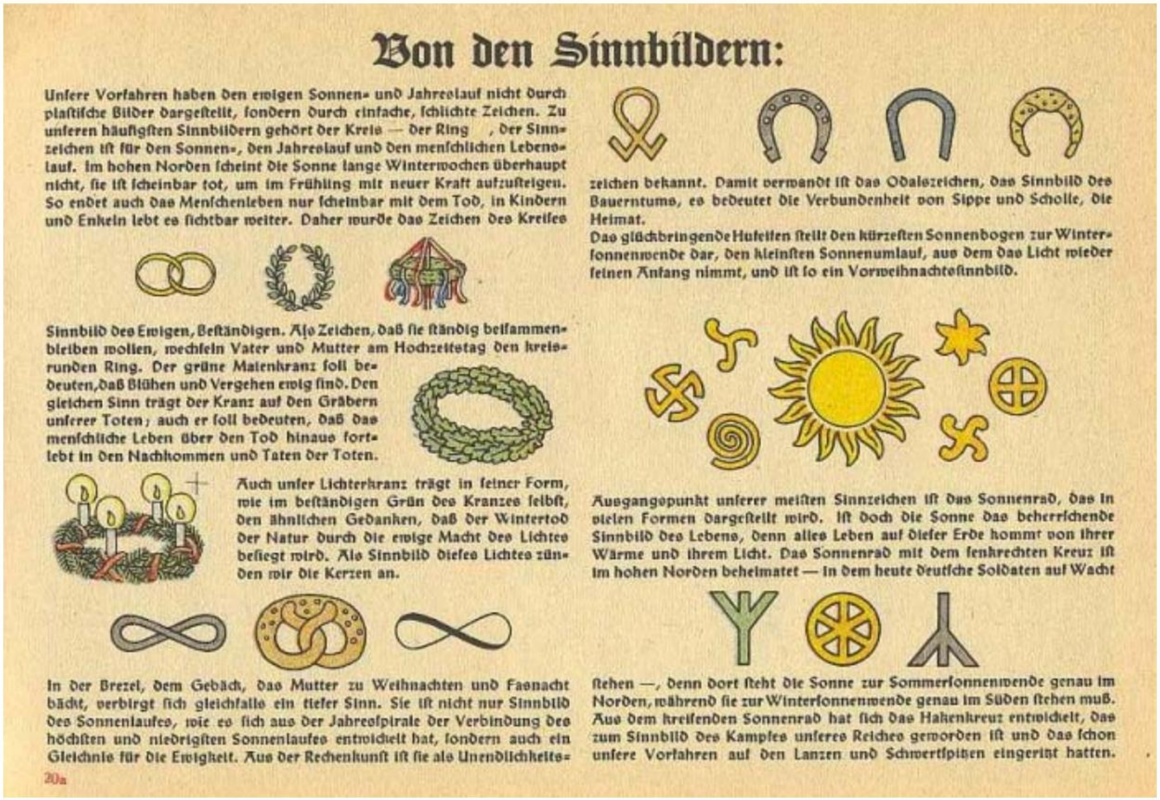

Von den Sinnbildern:

Unsere Vorfahren haben den ewigen Sonnen- und Jahreslauf nicht durch plastische Bilder dargestellt, sondern durch einfache, schlichte Zeichen. Zu unseren häufigsten Sinnbildern gehört der Kreis — der Ring , der Sinnzeichen ist für den Sonnen-, den Jahreslauf und den menschlichen Lebenslauf. Im hohen Norden scheint die Sonne lange Winterwochen überhaupt nicht, sie ist scheinbar tot, um im Frühling mit neuer Kraft aufzusteigen. So endet auch das Menschenleben nur scheinbar mit dem Tod, in Kindern und Enkeln lebt es sichtbar weiter. Daher wurde das Zeichen des Kreises Sinnbild des Ewigen, Beständigen. Als Zeichen, daß sie ständig beisammenbleiben wollen, wechseln Vater und Mutter am Hochzeitstag den kreisrunden Ring. Der grüne Maienkranz soll bedeuten, daß Blühen und Vergehen ewig sind. Den gleichen Sinn trägt der Kranz auf den Gräbern unserer Toten; auch er soll bedeuten, daß das menschliche Leben über den Tod hinaus fortlebt in den Nachkommen und Taten der Toten.

Auch unser Lichterkranz trägt in seiner Form, wie im beständigen Grün des Kranzes selbst, den ähnlichen Gedanken, daß der Wintertod der Natur durch die ewige Macht des Lichtes besiegt wird. Als Sinnbild dieses Lichtes zünden wir die Kerzen an.

In der Brezel, dem Gebäck, das Mutter zu Weihnachten und Fasnacht bäckt, verbirgt sich gleichfalls ein tiefer Sinn. Sie ist nicht nur Sinnbild des Sonnenlaufes, wie es sich aus der Jahresspirale der Verbindung des höchsten und niedrigsten Sonnenlaufes entwickelt hat, sondern auch ein Gleichnis für die Ewigkeit. Aus der Rechenkunst ist sie als Unendlichkeitszeichen bekannt. Damit verwandt ist das Odalszeichen, das Sinnbild des Bauerntums, es bedeutet die Verbundenheit von Sippe und Scholle, die Heimat.

Das glückbringende Hufeisen stellt den kürzesten Sonnenbogen zur Wintersonnenwende dar, den kleinsten Sonnenumlauf, aus dem das Licht wieder seinen Anfang nimmt, und ist so ein Vorweihnachtssinnbild.

Ausgangspunkt unserer meisten Sinnzeichen ist das Sonnenrad, das in vielen Formen dargestellt wird. Ist doch die Sonne das beherrschende Sinnbild des Lebens, denn alles Leben auf dieser Erde kommt von ihrer Wärme und ihrem Licht. Das Sonnenrad mit dem senkrechten Kreuz ist im hohen Norden beheimatet — in dem heute deutsche Soldaten auf Wacht stehen —, denn dort steht die Sonne zur Sommersonnenwende genau im Norden, während sie zur Wintersonnenwende genau im Süden stehen muß. Aus dem kreisenden Sonnenrad hat sich das Hakenkreuz entwickelt, das zum Sinnbild des Kampfes unseres Reiches geworden ist und das schon unsere Vorfahren auf den Lanzen und Schwertspitzen eingeritzt hatten.

20a

Handgevormde koekjes moeten ook in de vorm van de Runenletters worden gemaakt. Deze bewerking is niet moeilijk als het deeg eerst tot een lange dikke spaghetti wordt uitgerold. Runenletters zoals de Swastika, de Odal Rune in al zijn verschillende vormen, de pretzel, de Zonnespiraal en het hoefijzer kunnen dan gemakkelijk worden gevormd. Hetzelfde geldt voor het vier-, zes- en achtspaaks Zonnewiel.

Deze koekjes kunnen gebruikt worden om de kerstkrans, de kerstboom en de kersttafel van elk SS-gezin te versieren.

Machine Translated by Google

Kerstliedjes en -verhalen

De juli-tijd is vooral een tijd voor de kinderen. Ouders kunnen niet genoeg doen om deze saaie dagen en lange nachten op te vrolijken.

Denk er maar eens over na: waar komen onze diepgewortelde gevoelens voor Kerstmis vandaan?

Meestal zijn het herinneringen uit onze kindertijd. Eerste indrukken blijven langer hangen en laten het diepste besef van deze vieringen achter. Alle latere festiviteiten zijn alleen betekenisvol als dit eerste begrip is gewekt.

Omdat in Duitsland alle generaties de oude tradities aan hun kinderen hebben doorgegeven, hebben we nu het Duitse Kerstfeest, waar alle andere volken jaloers op zijn.

Wij moeten ervoor zorgen dat deze oude tradities op een eerlijke en onveranderde manier worden doorgegeven, zodat ze bij onze kinderen een sterk gevoel voor hun vaderland en hun volk opwekken. Dat geeft hen een gevoel van veiligheid in deze moderne en stressvolle wereld.

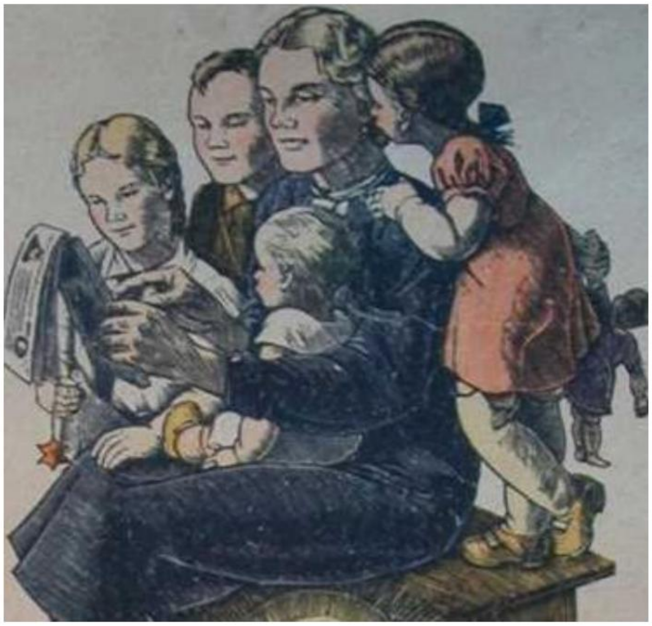

Tijdens Yuletide moeten de kinderen onze oude Yuletide-liedjes zingen. Moeders moeten de liedjes dus zelf kennen en ze met heel hun hart en ziel onderwijzen. Een avond op de plaatselijke school zal al die ouders helpen die als kind niet goed zijn onderwezen om het voor zichzelf goed te doen.

Onze beste kerstliedjes zijn:

1. Hoog in de wind, 2. O kerstboom, hoe groen zijn je takken, 3. Heilige nacht vol sterren.

Machine Translated by Google

Het Yuletide-seizoen is een tijd als geen ander om verhalen te vertellen. De kern van onze sprookjes is duizenden jaren oud. Als u de diepere betekenis van de gebeurtenissen tijdens de Winterzonnewende kunt begrijpen, zult u niet alleen uw kinderen blij maken met deze verhalen, maar ook uw eigen kennis van Yuletide en van uw raciale erfenis vergroten.

Elke zondag in juli is het gebruikelijk om een verhaal te vertellen dat over de zonnewende en het komende jaar gaat:

1. Op zondag 1 juli, Roodkapje: Het kind met de rode muts (de zon) gaat het donkere bos in om de oude moeder (Moeder Aarde) te bezoeken en wordt opgeslokt door een monster; de jonge jager brengt het kind vrijheid en daarmee de wedergeboorte van het jaar.

2. Op de zondag van 2 juli, Sneeuwwitje: Het prinselijke kind gaat het diepe bos in, bereikt het koninkrijk van de Gnomen (Moeder Aarde) en wordt gedood door de slechterik (de stiefmoeder); het kind slaapt op een berg in een glazen kist (de ijswinter), maar wordt bevrijd en naar huis gebracht door een jonge held.

3. Op zondag 3 juli is Maiden Marlene: De prinses met het gouden haar (de zon) opgesloten in een toren (de dood van de zon) en de wereld wordt kaal en leeg; de prins probeert haar te bevrijden, maar wordt gedwarsboomd door de slechte (de slechte bruid), totdat de tijd rijp is en hij de juiste bruid herkent en haar naar huis brengt.

4. Op zondag 4 juli, Doornroosje: De prinses bereikt de toren van de oude spinnende vrouw en valt in een diepe slaap; de wereld wordt kaal en leeg totdat er een jonge prins komt en door de rozenhagen loopt omdat de tijd rijp is (winterzonnewende); hij maakt het slapende meisje wakker met een kus, de wereld ontwaakt en straalt in nieuw licht.

Zie ook de oude Sage van Sigurd en Brünnhilde in het verhaal van *Waberlohe* (of 'Het Magische Vuur').

Wotan's Dag en de *Juli-teller*

Het oude feest van Wotan wordt gevierd op de 6e dag van juli. Vroeger reed de God van onze voorouders door de lucht, bezocht zijn volk, was vriendelijk tegen hen en liet kleine cadeautjes achter. Hij kondigde het begin van het winterzonnewendeseizoen en de komst van het nieuwe jaar aan.

De christelijke kerk kon deze jaarlijkse bezoeken van deze witbaardige, eenogige leider van de goede geesten niet onderdrukken. Dus zetten ze een van hun veronderstelde heiligen, St. Nikolaus, in de plaats van Wotan. Maar in veel delen van Duitsland is het verhaal van de *Schimmelreiter* (of 'Witte Ruiter'), ook bekend als Hruodprecht (of Ruprecht, wat 'Schitterend met glorie' betekent), Wotan of kortweg Vader Yuletide, nog steeds actueel.

SS-families moeten samenkomen en het bezoek van Father Yuletide tot een gedenkwaardige gebeurtenis maken voor hun kinderen, die hen er in de komende jaren zeker dankbaar voor zullen zijn. Maar waar een echt bezoek niet kan worden geregeld, moeten alle gezinsleden hun Jul Plates op de vensterbank zetten,

Machine Translated by Google

waar u ze 's ochtends zult aantreffen, gevuld met appels, noten en met de hand gevormde koekjes, de eerste boodschappers van het komende feest.

Elk gezinslid zou zijn of haar eigen Jul Plate moeten hebben. Wanneer een kind wordt geboren, zou het een Jul Plate moeten krijgen bij de Ceremonie van Naamgeving. Het zou een oud tinnen, houten of keramisch bord moeten zijn, versierd met de Boom des Levens en letters. Omdat dit bord iemands hele leven wordt gebruikt, zou het mooi moeten zijn, maar niet te groot. Het wordt gebruikt op verjaardagen voor de kaarsen; op Wotan's Day, Yuletide Day en Nieuwjaarsdag voor de lekkernijen; op Paaszondag voor de eieren; op het Oogstfeest voor de appels; in de Huwelijksceremonie voor het brood en zout; en in de Begrafenisceremonie voor het Licht des Levens, dat erop zou moeten doven.

Geproduceerd door het SS porseleinbedrijf Porzellan-Manufaktur Allach-München voor de kerstperiode van 1941 en beschikbaar voor openbare aankoop, heeft de *Jul-Teller,* of 'Jul Plate', hier afgebeeld, een groene rand met symbolische Tree 0f Life-motieven op de onderste rand. Het midden van de plaat is versierd met *Schneeglöckchen,* of 'sneeuwklokjes'.

Machine Translated by Google

Het Allach Jul-bord uit 1943 is versierd met een eenvoudig ontwerp van *Krokusse,* ofwel 'krokussen', die uit de wintersneeuw opschieten.

Deze *Jul-Teller uit* 1940, geproduceerd door de Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, toont het gezin, de groenblijvende boom, het kampvuur op de berg en het *Sonnenrad,* ofwel het 'Zonnewiel Swastika'.

Machine Translated by Google

Binnen de rand van sneeuwklokjes, krokussen en opkomende zonnen draagt de Allach Jul-plaat uit 1944 een inscriptie van de 19e -eeuwse dichter en toneelschrijver CF Hebbel:

En van alle sterren naar beneden
Strömt een wonderbaarlijke Segen,
Dass die muden Kräfte wieder
Zij regent in nieuw fris,
En uit zijn eindpunten
Tritt der Herr, dus het kan zijn dat,
en de verdwijning van de
knuppel, alles is.

En naar beneden van alle sterren
Stroomt een glorieuze zegen,
Zodat de vermoeide kracht
Kan zich weer verfrist voelen,
En uit de duisternis
De mens zal lopen, zover hij kan,
En de draden die gebroken waren
Zal allemaal weer gerepareerd worden.

Machine Translated by Google

Speciale borden uit de Allach-fabriek, gemaakt van wit porselein en met in reliëf nationaalsocialistische symbolen, werden als persoonlijk geschenk van de Reichsführer-SS uitgedeeld.

In het midden van de plaat uit 1943 staat een opgeheven adelaar die een zwaard en een cluster eikenbladeren vasthoudt. Op de rand staan de beroemde woorden uit de brief van Friedrich der Größe aan d'Argens in 1758:

> *Er zullen een aantal herumschlagen zijn, maar onze verfluchten zijn klaar om naar Frieden te gaan!*
>
> *Wij zullen om ons heen blijven toeslaan, zolang het duurt, totdat onze vervloekte vijand zich onderwerpt aan de vrede!*

Machine Translated by Google

Het centrale beeld van de plaat uit 1944 is een groot Moederkruis omgeven door een ring van zes IJzeren Kruizen en zes Eikenbladeren. Het opschrift rond de plaat luidt: *Durch Mütter und Held ist unser der Sieg,* 'De overwinning is van ons door Moeder en Held'.

Machine Translated by Google

De *Jul-Teller* uit 1940 toont het Zwaard van de Overwinning in het midden, met zes Zonnewiel Swastika's, zes Harten en twaalf Hagal Runen op de rand.

Op de plaat van juli 1942 staat het Zonnewiel Swastika met fakkel in het midden afgebeeld, omringd door vier harten en zes Hagal-runen, samen met de woorden *Nur aus Opfern steigt groß das Reich,* 'Alleen door opoffering zal het Rijk hoog verrijzen'.

Machine Translated by Google

De Sunwheel Swastika en Man Rune domineren de *Jul-Teller* van 1941. Rond de grens bevinden zich zes kleinere Sun Wheels, zes Hearts en twaalf Hagal Runes.

De *Jul-Teller* uit 1944 van de Waffen-SS Divisie *Langemarck* is uit hout gesneden en draagt in het midden een Sunwheel Swastika met drie paarden.

Machine Translated by Google

De Kerstboom

Nadat de SS-mannen tijdens de winterzonnewende bij de bergvuren hebben gestaan en de woorden van overdenking en waarschuwing hebben gehoord, brengen ze een van de kleine bomen die de brand hebben gezien, naar huis.

De ware wordt in de naaf van het Jul Wheel geplaatst en versierd met de Lights of Yuletide. En zo staat de altijd groene Tree of Life in de woonkamer, vertellend over de dood van de donkere Winter en de stralende wedergeboorte van de komende tijd.

Winterzonnewende in het Huis van de SS-Man

We moeten de betekenis van de Yuletide Tree in gedachten houden, zelfs als we hem op de markt in de stad moeten kopen. Het moet een mooie slanke boom zijn, waarvan de brede takken plechtigheid en feestelijkheid in de kamer moeten verspreiden. Hij moet in de Jul- en SS-hoek van het huis staan. Hij moet met de grootste zorg worden versierd.

Begin niet op het laatste moment met de voorbereidingen en ga dan snel naar de dichtstbijzijnde winkel om al het afval te kopen dat ze te bieden hebben. Welke mogelijke betekenis kan er zitten in kerstversiering, engelenhaar, glazen ornamenten, kerstversiering en andere onzin op de kerstboom van de SS-familie?

Het Jul Wheel, dat de Jul Wreath ondersteunde, houdt nu de Yuletide Tree vast. Er mag niets op de top van de boom staan; de kroon van takken moet kaal blijven. De beste versieringen zijn de brandende kaarsen.

Daarnaast moeten er veel rode appels aan de boom worden gehangen met dunne draden. De appel is een symbool van het komende leven, en rood is de kleur van de zon. Andere symbolen met een vergelijkbare betekenis zijn goud- en zilverkleurige noten. En natuurlijk de zelfgebakken, met de hand gevormde koekjes met hun

Machine Translated by Google

verschillende betekenissen moeten aan de boom worden gehangen, samen met een marsepeinen varken dat de Jul symboliseert Zwijn.

Tijdens de lange Jul-avonden moet de vader houten ornamenten snijden in alle verschillende vormen van het Jul-wiel en de Swastika, om de decoratie van de boom te voltooien. Maar de belangrijkste indruk moet altijd van de Yuletide-boom zelf komen en niet van de decoraties.

De Kerstviering

Wij vieren Yuletide in de avond, niet in de ochtend. Yuletide is het feest van het pasgeboren licht en het vernieuwende leven. Daarom is het het feest van de herdenking van de geboorte van het kind, van dank aan de moeder, van goede wensen voor de groei van het hele Volk. De reden dat wij tijdens Yuletide geschenken geven, is om respect te tonen aan andere leden van ons Volk voor de rol die zij spelen in het voortbestaan ervan.

In Duitsland is Kerstmis een feest voor zowel de naaste als de ruimere familie. Buitenstaanders worden vaak buitengesloten, maar een verloren zoon of een zoon die ver weg woont, is altijd welkom om terug te keren.

De cadeaus, die alleen waardevol zijn in de mate dat de gever eraan heeft gewerkt, worden door de vader in het geheim onder de boom gelegd. Als alles klaar is, verzamelt het gezin zich in de aangrenzende kamer voor het avondeten. De tafel moet feestelijk en met zorg gedekt zijn. Dit is het begin van de Yuletide-viering.

De maaltijd moet stevig zijn, met een hoofdgerecht van karper, gans, everzwijn of haas. Deze dieren worden traditioneel gegeten tijdens de Yuletide-maaltijd en mogen nooit worden vervangen door ander voedsel.

Niet alleen de cadeautjes, maar de hele viering moet vol verrassingen zitten voor alle familieleden. De vader steekt de kaars aan in de *Jul-Leuchter,* of 'Jul Aardewerk Kandelaar', waar de boomkaarsen op hun beurt hun licht vandaan halen. Op de boom moeten 13 (die 12 maanden plus de 13e vernieuwing vertegenwoordigen) of 27 (drie maanweken met elk negen dagen) kaarsen staan. Drie aangrenzende kaarsen moeten onverlicht blijven. Vervolgens roept hij zijn vrouw, kinderen en alle andere familieleden de kamer binnen met behulp van een belletje.

Terwijl ze de boom bewonderen, steekt hij de laatste drie kaarsen aan en zegt:

> *Dit licht zou moeten branden voor onze voorouders die vanavond bij ons zijn. Dit licht zou moeten branden voor mijn dode kameraden van de oorlog. Dit licht zou moeten branden voor onze miljoenen Duitse broeders over de hele wereld, die allemaal met ons Kerstmis vieren vanavond.*

Hierna moet iedereen het lied 'O Yuletide Tree, How Green Are Your Branches' zingen, zonder welke de Yuletide Celebration ondenkbaar is, en de cadeautjes openen. De avond moet stil en oprecht zijn. Op het afgesproken tijdstip zal de familie luisteren naar de Yuletide-toespraak van de Deputy Führer, en erdoorheen een band voelen die het hele Volk van

Machine Translated by Google

Duitse broeders. Tijdens de avond zouden de familiefoto's getoond moeten worden, oude familieverhalen verteld moeten worden en de resultaten van het onderzoek naar de familiegeschiedenis uitgewisseld moeten worden.

Oud en Nieuw en de *Jul-Leuchter*

Yuletide Eve wordt gevolgd door de Twaalf Heilige Dagen, belangrijke feestdagen voor onze voorouders waarop niemand werkte. Wotan en zijn Leger van de Doden zouden door de lucht rijden; en Frigga, of Vrouwe Holle, leidde het Leger van de Ongeborenen boven de hoofden van het Volk.

We zouden de kaarsen in de boom zo vaak mogelijk moeten aansteken tijdens deze dagen. Tijdens de nacht van Oud en Nieuw bereiken de festiviteiten een ander hoogtepunt. De gebeurtenissen van Yuletide worden herhaald en opnieuw nemen we afscheid van het oude en kijken we hoopvol naar de toekomst.

De laatste avond van het jaar is een heel vrolijke tijd. De kinderen hebben klein vuurwerk gekocht en hebben hun eigen plezier. Moeder haalt de lepel voor het gieten van het lood, dat alleen voor dit doel gebruikt mag worden. Het lood wordt op de lepel gesmolten en in een kom met koud water gegooid. De figuren en vormen die hieruit ontstaan, voorspellen de toekomst. Er worden wenskaarten naar verre familieleden gestuurd. Punch vult het huis met zijn aroma en het avondmaal is net zo groots als dat van Kerstmis.

De *Jul-Leuchter,* geschonken door Reichsführer-SS Himmler aan de SS-man, is het belangrijkste symbool dat het hele jaar door wordt gebruikt om vieringen en herdenkingen te markeren. Het uitgesneden Hart staat voor haard en huis, en de Hagal Rune voor vrede door overwinning.

Machine Translated by Google

Om middernacht, als de kaarsen op de Yuletide Tree zijn opgebrand, zal de SS Man de *Jul-Leuchter* op tafel zetten. De Candlestick met zijn kaars die het hele jaar brandt, is het afgelopen jaar bij elk familiefeest aangestoken. De kaars is opgebrand en hij zou vanavond een nieuwe moeten krijgen.

Net zoals onze voorouders het heilige haardvuur nooit lieten doven, zo moet onze *Jul-Leuchter* altijd licht hebben. Zo wordt het een symbool van het nooit stervende zonlicht. Iedereen wordt heel nadenkend als de oude kaars eindelijk opbrandt en de nieuwe op zijn plaats wordt gezet.

SS-personeel ontvangt de Jul Aardewerken Kandelaar en Citaat

Machine Translated by Google

Jul-Leuchter presentatieceremonie in Vlaanderen

Wereldberoemde Jul aardewerk kandelaars worden geproduceerd in de Allach fabriek

Machine Translated by Google

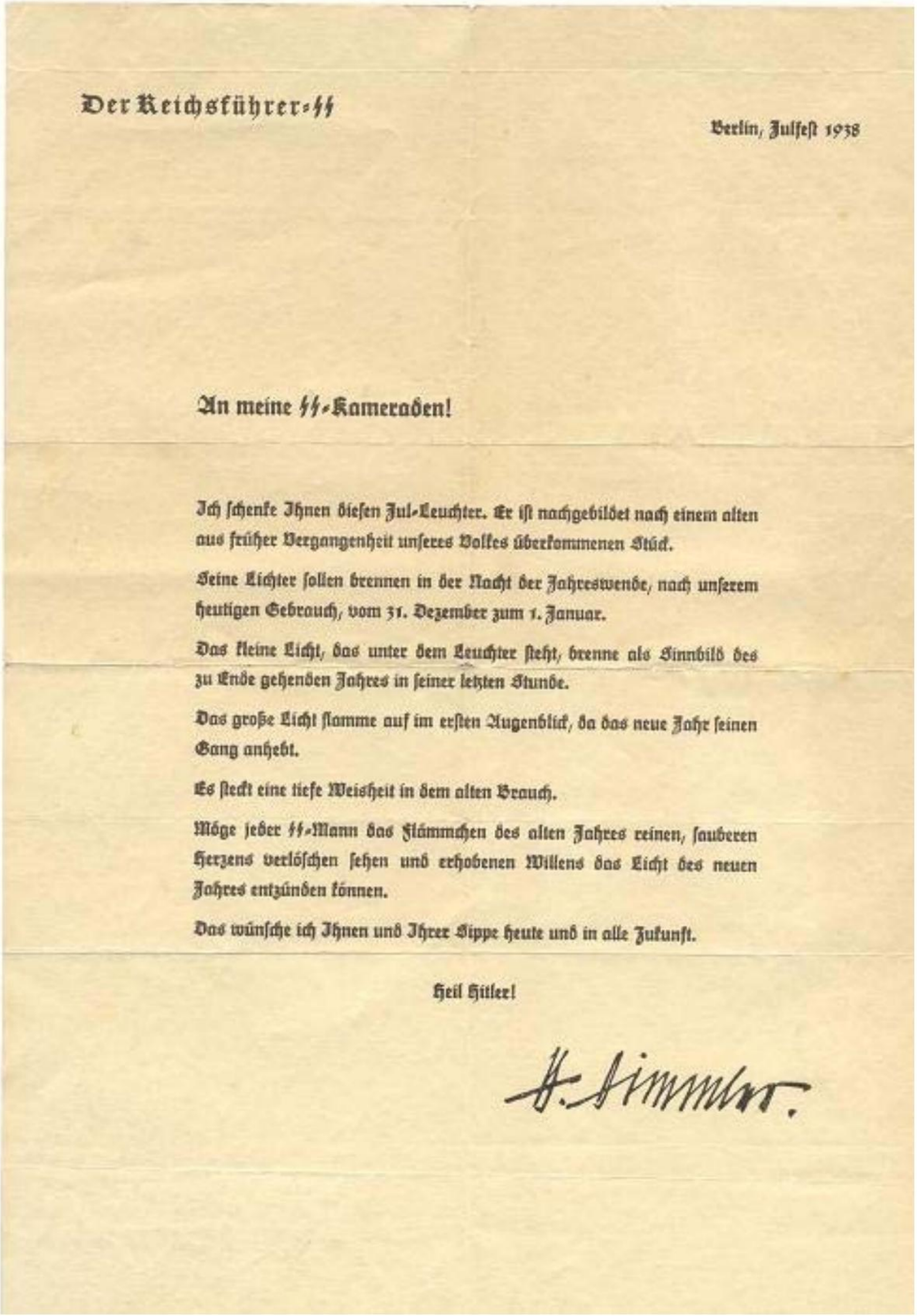

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler.

Het *Jul-Leuchter*- citaat voor 1938

Machine Translated by Google

De tekst van het citaat luidt als volgt:

Ik geef je deze Jul Aardewerk Kandelaar. Het is gemaakt in de traditionele stijl van ons Volk.

Het licht ervan zal branden tijdens de nieuwjaarsnacht, die bij ons valt in de nacht van 31 december op 1 januari.

Het kaarsje zal branden als symbool voor het einde van het jaar in zijn laatste uren.

De grote kaars zal aan het begin van het nieuwe jaar aangaan.

Er schuilt een diepe wijsheid in deze gewoonte.

Moge iedere SS'er met een zuiver hart het lichtje zien uitgaan en met hernieuwde kracht het nieuwe licht van het nieuwe jaar aansteken.

Dit is wat ik u en uw familie wens, vandaag en voor de toekomst.

Deze afbeelding toont een kerstkaart die is gedrukt namens Reichsführer-SS Himmler. Let op de *Jul-Leuchter* die deze eenvoudige kaart heeft versierd, met de tekst: 'Mijn oprechte beste wensen voor de kerst en voor het oorlogsjaar 1945'.

Machine Translated by Google

De Paasviering

De naam *Ostern,* of 'Pasen', is van Germaanse oorsprong. Het geeft aan dat de zon precies in het *Ost,* of 'Oosten', opkomt. Met de komst van Pasen wordt de strijd tussen winter en zomer beslist in het voordeel van de komende zomer, want als Pasen arriveert, is de equinox al voorbij.

Pasen is een beweeglijk feest, omdat het niet alleen door de zon maar ook door de maan wordt bepaald. Paaszondag is de eerste zondag na de volle maan die volgt op de lente-equinox.

De christelijke kerk koos dit oude Germaanse feest van herontwaken en wederopstanding voor haar viering van de wederopstanding van Christus. Pasen is het feest van de overwinnende lente, waarin de wet van het eeuwige leven van de natuur zichtbaar is in de duizenden knoppen en groeiende zaden om ons heen. Deze dagen van Pasen worden door de Germaanse mens gevierd door samen te komen rond het paasvuur, de boom des levens in huis, wilgenkatjes, paaseieren en de feestmaaltijd.
Omdat hij Gods openbaring in de wetten van de natuur ziet, zijn al deze symbolen tekenen van zijn nabijheid tot God.

Pasen is een feestelijke tijd die vele dagen duurt. Tegenwoordig beginnen we de festiviteiten normaal gesproken op Groene Zondag (Palmzondag), waarbij Paaszondag de grootste feestdag is. Als deze viering betekenis voor ons moet hebben, moeten we zoveel mogelijk tijd met het gezin doorbrengen en vroeg met de voorbereidingen beginnen.

De Paasboom

Op Groene Zondag gaan de kinderen het bos in om flexibel struikgewas van treurwilgen, berken en hazelaars te kappen. Hiervan wordt een krans gemaakt.

De krans moet worden opgehangen aan de tak van het Jul-wiel in de SS-hoek van het huis. Op Witte Donderdag moet de krans worden versierd met wilgen- en hazelaarkatjes en op Paaszondag moeten de paaseieren worden toegevoegd.

De Paaseieren

Iedereen weet dat de Paashaas de paaseieren legt. Om dit verhaal te eren verschijnt de Bunny op tafel in amandelkoekjes en in het paasnest in chocolade. Het paasnest van elk gezinslid is zijn of haar Jul Plate, dat is opgevuld met mos of katoen en de avond voor Pasen in huis of tuin is verstopt. De belangrijkste inhoud van het nest zijn de paaseieren. Deze mogen niet worden vervangen door snoepjes, maar moeten echte, levende eieren zijn. Het ei omsluit het duidelijkst de kracht van het nieuwe ontwakende leven. Daarom eet iedereen eieren op dit feest van de wederopstanding.

Om te laten zien dat deze eieren een speciale betekenis hebben, worden ze gekleurd en beschilderd. Er zijn veel manieren om deze kleuring te bereiken. Vaak worden de eieren bruin gekleurd door uienvellen te koken en

Machine Translated by Google

de eieren in dit brouwsel laten weken. Als je gekleurde voedingskleurstoffen koopt, kun je rode, gele, blauwe of groene schelpen maken.

Met een oplossing van 10 procent zoutzuur kunnen de gekleurde eieren nu worden beschreven met motto's, runenletters, randen en tekeningen. De verzen op de eieren moeten gericht zijn op de vinder van het ei en moeten hem of haar aan het lachen maken, hoe harder hoe beter. De kinderen kunnen helpen met het beschilderen van de eieren, maar mogen de gravure niet doen vanwege het duidelijke gevaar dat er zuurdruppels in hun ogen komen.

De eieren die gebruikt worden bij het paasbakken moeten versierd worden, net als de eieren die verstopt gaan worden. Die eieren zijn nu alleen nog maar holle schelpen, die na het graveren los of in kettingen aan de paaskrans gehangen kunnen worden.

De gekleurde halve schalen van de eieren die gegeten worden, moeten ondersteboven op de uiteinden van de katjes op de krans worden geplakt. De chocoladekonijntjes moeten de basis van het Jul-wiel versieren totdat ze op hun beurt worden opgegeten.

De Paaswandeling

Het is een waardevolle gewoonte geworden voor het hele gezin om op de eerste dag van Pasen een wandeling te maken. Zelfs slecht weer kan de ochtendwandeling op Paaszondag niet tegenhouden. De vader mag niet vergeten dat hij de rol van de Paashaas op zich moet nemen, zodat de kinderen het bos vol paaseieren en (denkbeeldige) konijnen vinden. Elk jaar worden de kinderen door deze bijzondere ervaring wakker uit de gevolgen van de winterslaap.

De vader moet ervoor zorgen dat de kinderen lachen en blij zijn door ze de oude sprookjes te vertellen: het sprookje van de blinde man die een haas schoot, de kreupele man die hem ving en de naakte man die hem in zijn zak stopte; hoe de zon drie keer springt met Pasen als hij gelach hoort; en verhalen over de *Münchhausen, Uilenspiegel* en de gewaagde *Bomberg.* Al deze verhalen maken mensen aan het lachen om hun onzin.

Een slokje water uit een beekje in het bos zal op Paaszondag extra lekker smaken.
En bij thuiskomst bestaat de lunch uit soep van zuring, verse groenten en roerei.

De Paasvuren

De Paasvuren die in onze hele Folkgemeenschap worden aangestoken, zijn vreugdevuren bij de zegevierende opkomst van de Lente. Daarom wijzen ze al naar de vuren van Midzomernacht.

Als de SS'er niet kan deelnemen aan een van de festiviteiten rond de vuren van zijn vaderland, moet hij de Jul-aardewerken kandelaar onder de paasboom in de SS-hoek van zijn huis aansteken.

Machine Translated by Google

huis en overpeins de betekenis van deze vuren voor zijn voorouders en de betekenis van Pasen voor hem en zijn familie. In de woorden van het oude Duitse volkslied:

De lente is gekomen om ons te begroeten, de zuidenwind waait
zacht, alle weilanden bloeien met rode en blauwe bloemen.
Buiten weeft de bruine heide een lieflijk kleed voor zichzelf En nodigt
iedereen uit voor het meibal.
De bosvogels zingen de liedjes die jij wenst,
Kom dus naar de vreugdedans, de reis is de moeite waard.
Onder de groene lindebomen schitteren de witte jurken,
Voor ons kinderen is alle winterzorg voorbij.

Deze foto toont een *Osterfeurräder,* of 'Paasvuurwiel', gemaakt in het dorp Lügde buiten Bad Pyrmont, en gesneden met een spreekwoord: *Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934,* of 'Niemand kan voorspellen waar we zullen beginnen. Alleen God zal ons naar onze bestemming leiden, 1934'.

De traditie van het Paasvuurwiel leeft al eeuwenlang voort. Een groot houten wiel wordt naar de top van een berg of klif gebracht en gevuld met stro. Het stro wordt in brand gestoken en vervolgens wordt het wiel van de berg of klif gerold, wat onze vreugde over de opkomst van de lente benadrukt.
Iedereen in het dorp doet mee aan dit feest.

Machine Translated by Google

Het Paasvuurwiel wordt door het dorp gereden en vervolgens naar de top van de berg of klif. Gedurende de gehele gebeurtenis is er sprake van een element van heilige ceremonie.

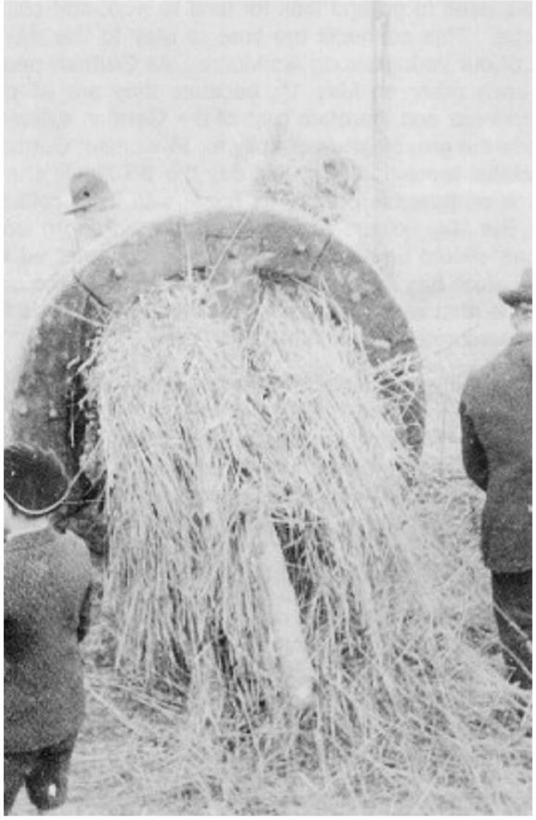

Het Paasvuurwiel is gevuld met stro. Daarna wordt het stro in brand gestoken en wordt het wiel van de berg gerold.

Machine Translated by Google

Op deze foto is op het Rad het motto *Ein Volk, ein Reich, ein Führer te zien.*

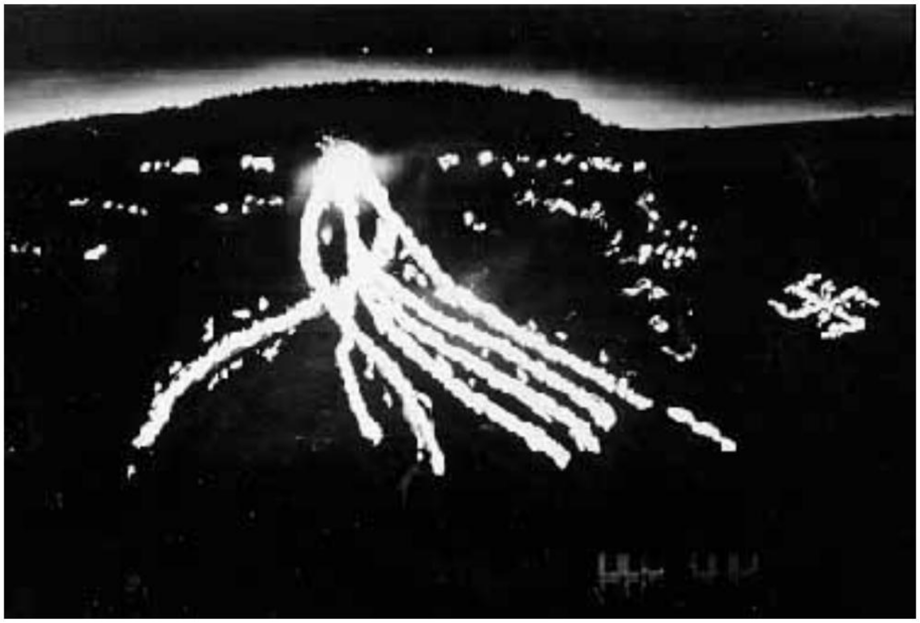

In 1934 organiseerden fakkeldragers zich om een groot, vlammend hakenkruis te vormen op de hellingen van de Osterberg, terwijl de Paasvuurwielen de heuvel afrenden.

Machine Translated by Google

De tijd van mei

Vroeger was mei de favoriete maand voor bruiloftsfeesten. En na hun bruiloften gingen de jongeren op zoek naar land om te bewerken en te cultiveren. Met de viering van onze jonge, sterke beroepsbevolking van vandaag, zijn we verbonden met deze traditie uit ons verleden.

Alle Duitsers voelen zich op 1 mei met elkaar verbonden omdat ze allemaal deel uitmaken van de Duitse beroepsbevolking en dus deel uitmaken van het Duitse bestaan. De eerste dag van mei werd door de Nationaal-Socialistische Revolutie het grote feest van eenheid voor alle werkende Duitsers.

Op deze dag moet de SS-familie zoveel mogelijk tijd buitenshuis doorbrengen met collega's en kameraden, terwijl bloemen en groen elk huis moeten sieren. Iedereen moet zich er ook van bewust zijn dat de eerste dag van mei verbonden is met een ander meifeest, met de Griekse naam Pinksteren. Maar terwijl de eerste dag van mei buiten het huis wordt gevierd, wordt Pinksteren binnen het gezin gevierd.

In dit seizoen zou het middelpunt van het Jul-wiel een kleine groene berkenboom moeten ondersteunen, versierd met kleurrijke linten: de Boom des Levens in mei. Elk meisje zou in het wit gekleed moeten zijn alsof ze zelf de Meikoningin was, de centrale figuur van de Meidans. En tot slot, 's avonds, verfrist een koel drankje iedereen die van harte heeft deelgenomen aan het grootste feest van de Duitse Volksgemeenschap tijdens deze, de oude huwelijksmaand.

De zomerzonnewende

De zon heeft nu zijn langste bocht langs de hemel bereikt. Op deze dag is zijn licht sterker en langer aanhoudend dan op welke andere dag dan ook. In het verre noorden blijft de zon 24 uur lang in de lucht. Na zijn geboorte tijdens Yuletide heeft het licht eindelijk het hoogtepunt van zijn groei bereikt.

Voor ons staat het midden van het jaar symbool voor het midden van ons leven, onze sterke, mannelijke daden, de eenheid in het gezin en het bestaan van ons volk.

Samen met andere organisaties die actief deelnemen aan de opbouw van het Duitse Rijk, marcheert de SS naar de nachtelijke vuren op de heuvels en bergen. Het spel van de zon is een teken van de eeuwige cyclus van het leven, het vuur is de heilige duisternis van de nooit dovende kracht van de zon, en de toespraken geven richting en aanmoediging voor de komende gevechten.

In het SS-huis hebben de kinderen dennentakken en rode zuringbloesems verzameld, die in een krans zijn gebonden en rechtop aan de Jul-boom zijn vastgemaakt. Als de vuren zijn gedoofd, komt de vader thuis, steekt de Jul-aardewerkkandelaar en de kaarsen op de krans aan, maakt de kinderen wakker en vertelt hen over de vieringen en toespraken. Deze gewoonte zou bij de kinderen het verlangen moeten wekken om deel uit te maken van de vieringen van de geheimen van de zomerzonnewende.

Machine Translated by Google

Het oogstfeest

Tijdens de herfst worden de dagen korter en de nachten langer, en het jaar nadert zijn einde. De aarde heeft de planten laten groeien, de zon heeft de vruchten laten rijpen, en nu zijn de schuren en kelders gevuld met de geschenken van de aarde. De strenge winter kan nu komen. Het volk kijkt dankbaar naar hun God die alles laat groeien, en eert hem door het oogstfeest.

In het huis van de SS Man zal alles worden voorbereid voor het oogstfeest. Vooral in de steden moet de connectie met de oogst op de boerderijen worden benadrukt. De kinderen moeten over de velden gaan om stro te verzamelen voor de oogstkroon, en het niet kopen, om hun begrip van de oogst te verdiepen.

Thuis wordt het stro in een oogstkrans of kroon gebonden en aan de boom des levens in het midden van het Jul-wiel gehangen. Het wordt versierd met rode appels en ander fruit, en eronder wordt het Jul-bord met brood en zout geplaatst. Dit biedt een goede setting om de dankzeggingstoespraak van de Führer vanuit de Bückeburg te horen. Veel Duitsers gaan naar de Bückeburg om de toespraak persoonlijk te horen.

De Doodsrituelen

Nebelung (november) is de maand van de doden. Het jaar sterft nu, met de laatste bladeren die van de bomen vallen. Deze tijd is erg verdrietig en melancholisch. We begrijpen opnieuw dat zoals de opstanding met Pasen deel uitmaakt van de jaarlijkse cyclus, zo ook het sterven in de herfst. Leven omvat zowel geboorte als dood. Omdat leven heilig voor ons is, zijn geboorte en dood onaantastbaar.

Historisch gezien vallen de herdenkingsdagen in deze maand Nebelung. De dag van 10 november 1914 was de slag bij Langemark, de dag van 11 november 1918 was de dag van de dood van de wapenstilstand en de dag van 9 november 1923 was de mars naar de Feldherrnhalle. Elke november keert de Führer, en met hem de hele natie, terug naar de Feldherrnhalle om onze dode martelaren te herdenken.

Iedereen zou deze maand de graven van de dierbare overledenen moeten bezoeken, met meegebrachte bloemenkransen en lichtjes van het leven. De SS Man, die zich bijzonder verbonden voelt met de overledenen, zal zijn Jul Earthenware Candlestick aansteken ter ere van zijn gevallen kameraden en de doden van zijn familie op deze lange, schemerige avonden.

Als er meer familieleden zijn verzameld, moet er een toost worden uitgebracht ter ere van de doden. De krans die bestemd is voor het kerkhof, moet eerst een dag of zo aan het Jul Wheel worden gehangen om de betekenis te verdiepen en om alle speciale groeten van de familie aan de familie te laten dragen.
voorouders.

Gedurende deze tijd moeten er foto's van de voorouders in de SS-hoek worden tentoongesteld en moet er over hun goede levens en dappere dood worden gesproken.

Machine Translated by Google

De SS-vrouw herdenkt haar gevallen echtgenoot

Machine Translated by Google

De Jul en SS hoek

De foto hieronder toont de typische SS-hoek en familiekist, gevuld met gekoesterde familie- en SS-herinneringen. In het midden van de kist staat de Jul Earthenware Candlestick met twee Jul Plates, en aan één kant het Family Book.

Achter is een muur gedrapeerd met prachtige traditionele motieven.

De kist is op verzoek van de familie gemaakt en kan worden bedekt met gesneden runenletters.

Het huis van een SS-man moet herkenbaar zijn aan zijn SS-hoek, die is gereserveerd voor speciale festiviteiten van zijn familie. In deze hoek moeten al die dingen worden bewaard die ons herinneren aan onze hogere plichten. Vanuit deze Jul- en SS-hoek moet een vrolijke en sterke gloed het huis omhullen en

Machine Translated by Google

alle mensen die erin leven. In deze hoek moeten al die dingen worden bewaard die de stem van ons bloed versterken en de plichten tegenover land en volk, en alles wat onze overtuigingen demonstreert.

De hoek zou gedomineerd moeten worden door de familiekist, die alle familie-erfstukken bevat, evenals de verschillende kerstversieringen die het hele jaar door worden gebruikt. Een kleine tafel kan in het begin worden gebruikt, maar uiteindelijk zou elke SS-familie zijn eigen kist moeten hebben.

De Jul Aardewerk Kandelaar staat het hele jaar door op de borst, omringd door de Jul Platen, één voor elk lid van de familie, die worden gebruikt voor alle jaarlijkse gemeenschapsvieringen, evenals voor verjaardagen, bruiloften en de dag van overlijden. Soms worden de Jul Platen vervangen door het Jul Wiel, dat wordt gebruikt om de Boom des Levens en de vijf Kransen van het Jaar vast te houden: één voor Advent, Pasen, Mei, Zonnewende en Oogst.

De muur achter de kist moet worden opgehangen met een foto van de Führer en een van de Reichsführer-SS, evenals familiefoto's, de vooroudernamen en de memorabilia van oorlogstijden. De grote SS-runen en swastika moeten er ook zijn.

De hoek van Jul en SS is de maatstaf voor hoeveel de SS-man en zijn vrouw deelnemen aan de gewoonten van de SS.

Het familieboek Iedere SS'er

moet hier strikt aan zijn plicht worden herinnerd, waaraan zijn zonen en dochters hem ook in de toekomst zullen herinneren: hij moet zijn nog levende ouders en grootouders vragen om direct al hun jeugdherinneringen op te schrijven, samen met alle andere herinneringen die aan toekomstige generaties moeten worden doorgegeven.

De namen en data op de voorouderlijke plaquette zullen voor die generaties betekenisloos zijn als ze niet vergezeld gaan van zoveel mogelijk verhalen die de levens, moeilijkheden, feesten en omgevingen beschrijven waarin onze voorouders leefden. Deze kennis van de familiebloedlijn zal toekomstige generaties beschermen tegen de nieuw rijken en de sociale klimmers.

De grootouders, die vaak een heel goed geheugen hebben voor gebeurtenissen uit hun kindertijd, zijn verplicht hun kennis en ervaringen op te schrijven voor hun achterkleinkinderen. De SS-man zou gewoon naar ze toe moeten lopen, een notitieboekje voor ze neerleggen en zeggen: 'Schrijf nu eens op hoe het vroeger was'. Eventuele terughoudendheid verdwijnt doorgaans snel, omdat ouderen het over het algemeen leuk vinden om hun herinneringen te delen.

Als de grootouders klaar zijn met schrijven, is het nu de beurt aan de ouders van de SS'er. En hijzelf moet ook beginnen met het bijhouden van een verslag van zijn ervaringen, met name die van de oorlog en de kameraadschap en heldenmoed van zijn mede-SS'ers.

De op deze manier verzamelde verhalen moeten op kerstavond aan het gezin worden voorgelezen. Zo wordt de essentiële familiegeest behouden en versterkt.

Machine Translated by Google

Onze Runenbrieven

Al 5000 jaar gebruikt het Noordse volk runenletters om symbolisch een wens of een heilige gedachte uit te drukken. Een van de oudste symbolen is de Swastika, het teken van de heilige cyclus van de zon en daarom beschouwd als het symbool van de ideologie van het Noordse ras. Tegenwoordig is het het symbool van ons Derde Rijk.

Elk gekwalificeerd lid van het SS-officierenkorps draagt de Sig-, Gibor-, Tyr-, Fa- en Hagal-runen op zijn *Totenkopfring,* ofwel 'Doodshoofdring'.

De Man en Yr Runen worden gebruikt als tekens voor respectievelijk geboorte en overlijden, op aankondigingen, overlijdensberichten en grafstenen. De Ing en Odal Runen zijn tekens voor respectievelijk het bloed (huwelijken) en de grond (op familielandgoederen en boerderijen).

De Ring is een symbool van de nieuwe SS-religie. Na de dood van de drager moet hij bewaard worden op Himmler's Wewelsburg Castle.

De *SS-Totenkopfring* is gemaakt van zilver, met Runentekens tussen eikenbladeren gegraveerd aan de buitenkant. De binnenkant is gegraveerd met de naam van de eigenaar, de datum waarop hij de ring ontving en de handtekening van Reichsführer-SS Himmler.

Machine Translated by Google

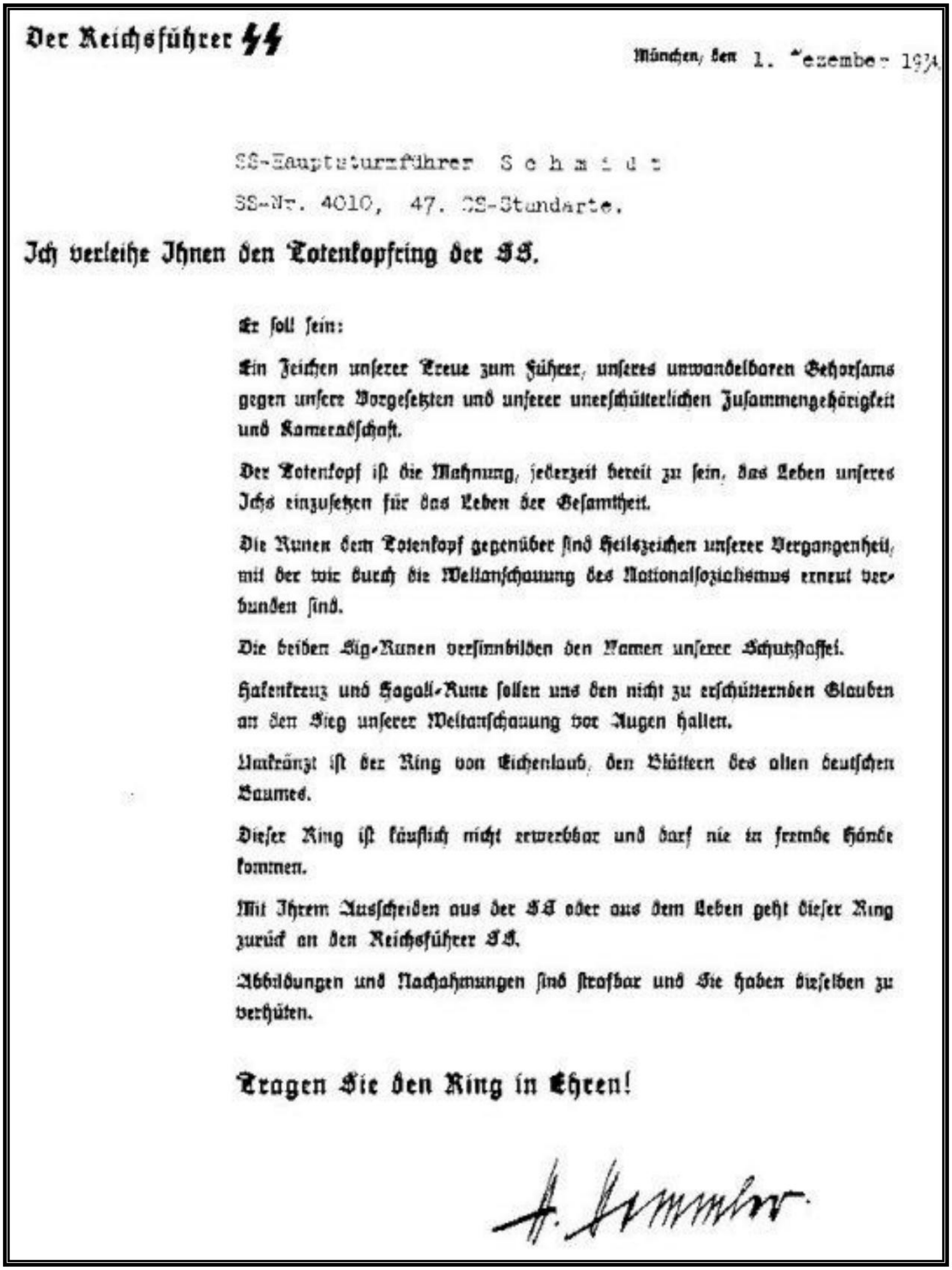

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

De *SS-Totenkopfring* Citation toegekend aan SS-Hauptsturmführer Schmidt in 1934

Machine Translated by Google

De tekst van het citaat luidt als volgt:

Ik geef je de Death's Head Ring van de SS.

Het is de bedoeling dat dit is:

Een symbool van onze loyaliteit aan de Führer, van onze onwrikbare gehoorzaamheid aan onze superieuren en ons onwrikbare gevoel van verbondenheid en kameraadschap.

De Doodskop herinnert ons eraan dat we altijd bereid moeten zijn ons eigen leven te riskeren voor het leven van het geheel.

De Runen tegenover de Doodskop zijn heilige symbolen uit ons verleden, waarmee we via de filosofie van het nationaalsocialisme opnieuw verbonden zijn.

Beide Sig-runen vertegenwoordigen de naam van onze Schutzstaffel.

De Swastika en de Hagal Rune zijn bedoeld om ons onwankelbare geloof in de overwinning van onze filosofie voor ogen te houden.

De Ring is omringd door eikenbladeren, de bladeren van de oude Duitse boom.

Deze ring mag niet door aankoop worden verkregen en mag niet in handen van onbevoegden vallen.

Bij uw ontslag uit de SS of bij uw overlijden moet u het aan de Reichsführer-SS teruggeven.

Het maken van imitaties en kopieën is strafbaar en het is uw plicht om dit te voorkomen.

Draag deze ring met eer!

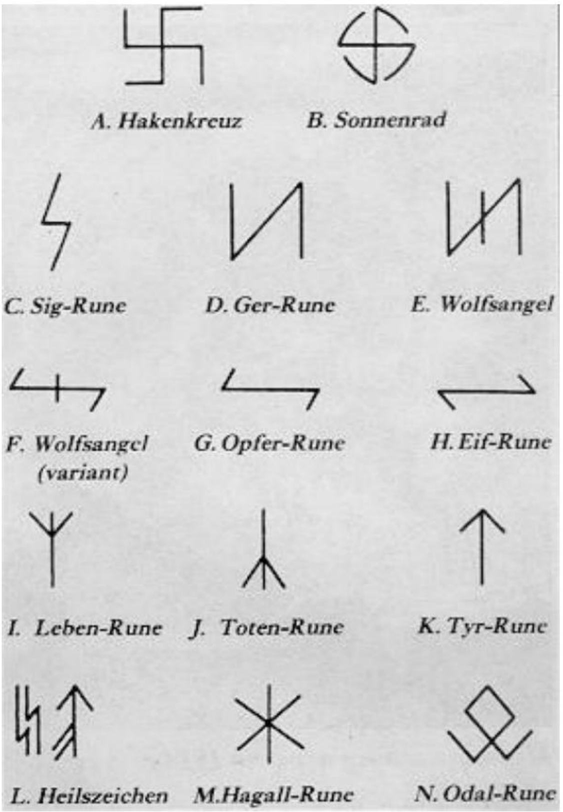

Enkele van de meest voorkomende runenletters

Machine Translated by Google

Alle onderstaande runenletters dienen rijkelijk gebruikt te worden bij het bakken voor de kerstdagen en bij het versieren van de paaseieren en cadeaus:

Hagal Rune: De Alomvattende Het woord *Hagal* betekent 'hagel', zoals in hagelstenen, en is symbolisch voor ongecontroleerde en destructieve krachten. Door de vernietiging van de vijand wordt vrede bereikt.

Sig Rune: De Overwinnende Zon

De Zon belooft winnende kracht. De twee Sig Runes op de SS vlag drukken het oude gezegde *Sig und Sal uit,* de verlossing die voortkomt uit de overwinning van de Zon.

Gibor Rune: Het Overwinnende Leven

De Gibor Rune is opgebouwd uit de Sig en Is Runes. De Is Rune is de noord-zuid lijn van het jaar en symboliseert het leven of de persoonlijkheid.

Tyr Rune: Eervolle Zelfopoffering De Tyr Rune symboliseert de Germaanse God van de Oorlog, Tyr (of Ziu, of Zeus). De betekenis is zelfopoffering ter wille van de eer.

Fa (of Fe) Rune: Rijkdom Fe komt van het Germaanse *Feod,* of 'boerderijdieren', wat rijkdom symboliseert. De Fa en Tyr Runen samen duiden op zelfopoffering tot de dood, ondanks materiële of wereldse goederen.

Man Rune: Geboorte

De opgeheven armen symboliseren de geboorte van een levend wezen.

Yr Rune: Dood

De naar beneden wijzende armen geven de dood van een levend wezen aan. De Man en Yr Runen zijn afkomstig van de spaken van het Zonnewiel.

Ing Rune: Geboren

Worden Het woord *Ing* wordt in het moderne Duits gebruikt als achtervoegsel voor honderden woorden. De Rune toont de verbinding van twee levensdragers en wordt daarom gebruikt bij bruiloften.

Odal (of Alod) Rune: Verwantschap

De Odal Rune staat voor alles wat we verbinden met het thuisland, het familielandgoed, de familiefarm en de grond.

Machine Translated by Google

De verjaardagsviering

Hoewel het niet een van de grootste feestdagen van het jaar is, verdient de verjaardag vermelding omdat het een jaarlijks feest is voor elk lid van de familie. Als zodanig moet het zorgvuldig worden georganiseerd door de hele familie.

Versierd met kaarsen, staat het Jul Plate van het jarige kind op de familiekist omringd door kleine cadeautjes, de taart en bloemen van het seizoen. Er moet een kleine hoeveelheid aarde op het Jul Plate liggen, en de Jul Earthenware Candlestick moet omringd worden door kleine kaarsen in het aantal dat gelijk is aan de leeftijd van het kind. De kaarsen kunnen ook op de buitenste ring van de Jul Wreath worden geplaatst. Als alternatief kunt u een mooie houten ring kopen, versierd met Runic Letters.

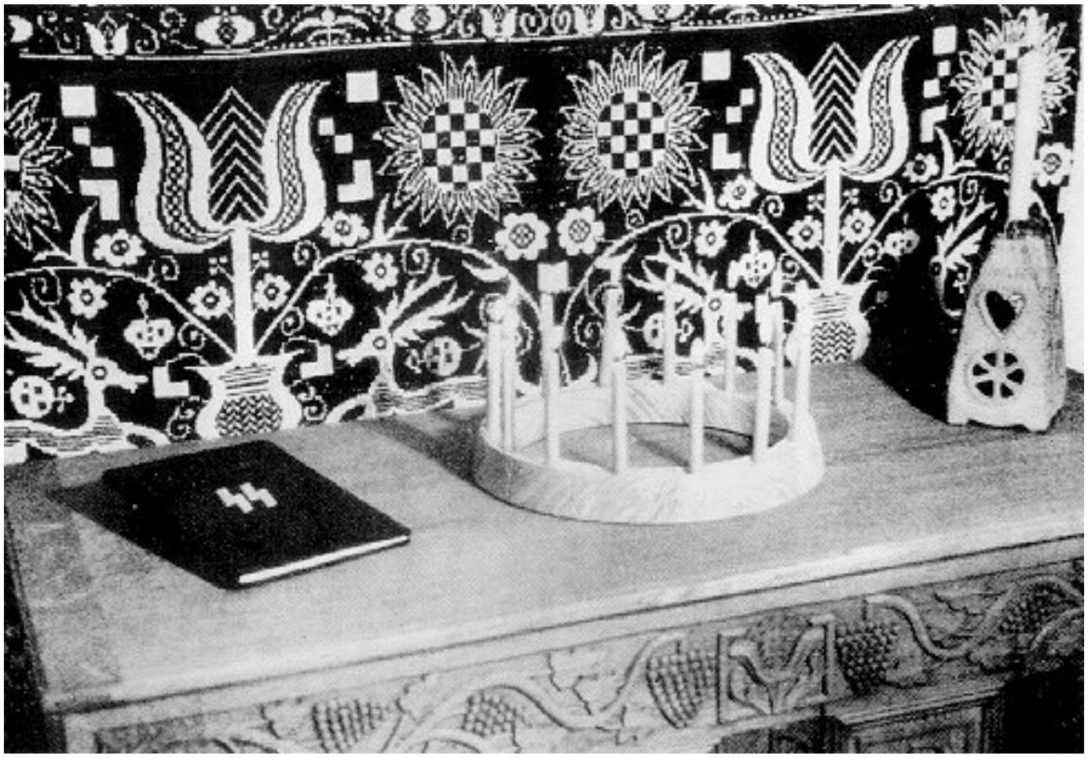

De *Geburtstagsring,* ofwel 'Verjaardagsring'

De Birthday Ring biedt plaats aan 14 kaarsen. Elk jaar wordt er een extra kaars aangestoken, totdat het kind op 14-jarige leeftijd toetreedt tot de Hitler-Jugend of Bund Deutscher Mädel en zijn of haar eigen leven begint vorm te geven. Aan weerszijden van de Birthday Ring bevinden zich de Jul Earthenware Candlestick en het Family Book. Een keramische kaarsenring is verkrijgbaar bij Porzellan-Allach GmbH.

Een algemene regel over het geven van geschenken is dat de waarde van het geschenk niet is gekoppeld aan de commerciële waarde ervan, maar eerder aan de zorg en aandacht waarmee het is gemaakt of gekozen en aan de daaruit voortvloeiende band die het creëert tussen gever en ontvanger. Wanneer u geschenken aan kinderen geeft, moet u ervoor zorgen dat u ze niet verwent.

Machine Translated by Google

Speciale vieringen binnen de familie

Binnen het kader van de SS-familie worden vier bijzondere feesten gehouden:

1. De naamgeving van het kind,
2. De inschrijving van het kind bij de SS-jeugdorganisaties, 3. De huwelijksceremonie en de inwijding van de vrouw bij de SS, 4. De begrafenis van familieleden.

Zelfs vandaag de dag lijkt het voor veel mensen onmogelijk om zich deze feesten voor te stellen zonder de kerk en haar dienaren. Vooral de vrouwen zijn gevangen gehouden door de pracht en praal van bruidssluiers, wierook, orgelmuziek en donkere kerken; en ze hebben nauwelijks gedacht dat ze het zonder konden stellen.

De Partij en haar organisaties proberen de viering van deze feestelijke gelegenheden te promoten in overeenstemming met onze ideologieën. Maar herhaaldelijk is opgemerkt dat de ceremonies van de kerk slechts werden gekopieerd, waarbij staatsfunctionarissen de belangrijkste acties uitvoerden, en dat de vieringen werden gebruikt voor propagandadoeleinden buiten het gezin.

Het moet herhaald worden: onze vieringen moeten onze ideologie weerspiegelen. Ze moeten eenvoudig, duidelijk en to the point zijn. Alleen dan kunnen we ze volledig begrijpen en waarderen, en alleen dan zullen ze ons innerlijke kracht geven. De Noordse man verwerpt absoluut elke mystieke sfeer die gecreëerd wordt door lichteffecten, lekkere geuren en opzwepende toespraken. We weten dat onze gevoelens diep geraakt worden als we een helder en waar begrip hebben van de grotere verbanden van ons lot. We zijn het gelukkigst als we nieuwe kracht en wilskracht ontvangen van zo'n uur van viering.

Onze vieringen zouden gedragen moeten worden door de kameraadschap, deelname en het gevoel van verbondenheid van alle betrokkenen. Hierin verschillen ze al van routineuze kerkvieringen. De spreker zou bij elke gelegenheid moeten variëren en zou niet altijd de Unit Leader of Senior Leader moeten zijn. Een goede vriend of kameraad is vaak veel beter toegerust om de honneurs waar te nemen.

Uitnodigingen dienen alleen naar de daadwerkelijke deelnemers te gaan. Elke theatrale verbreding van deze kring wordt ten zeerste veroordeeld.

De volgende richtlijnen presenteren een goedgekeurde manier om te vieren zoals echte SS-mannen en -vrouwen dat zouden moeten doen. Maar elk gezin zou binnen deze richtlijnen een vorm moeten vinden die het beste bij zijn past. omstandigheden.

De naamgeving van het kind Het

geven van de naam aan het kind is een familiefeest, waarbij alleen de ouders en de naaste verwanten aanwezig zijn, samen met enkele goede SS-vrienden van de vader. De vader of zijn gevolmachtigde zal de naam geven en een SS-lid zal het kind accepteren in de SS-gemeenschap.

Machine Translated by Google

Het geven van de naam moet plaatsvinden in het familiehuis. De kamers moeten versierd zijn met groen en bloemen. Het gezin zal in een halve cirkel zitten, met de ouders in het midden en de moeder die het kind vasthoudt.

Degene die de naam geeft, hetzij de vader of een ander familielid als hij dat wil, spreekt als eerste. De toespraak moet kort en eenvoudig zijn, waarbij de moeder wordt bedankt en de naam aan het kind wordt gekoppeld.

De juiste keuze van een naam is van het grootste belang. Lees alstublieft het boek met namen van BV Selchow, dat een verzameling van goede oude Duitse namen biedt, samen met hun betekenissen. Het bevat ook een sectie over buitenlandse namen en hun landen van herkomst, om te waarschuwen voor hun gebruik.

Het SS-lid zal het kind nu opnemen in de SS-gemeenschap. Ook hij zal eenvoudig spreken, als een vriend van de vader. Onderwerpen waarover hij zou kunnen spreken zijn:

1. Het opkomende Duitsland waarin het kind zal opgroeien, 2. De liefde van de Führer voor alle kinderen, 3. De eerbied van de Führer voor moeders, 4. De nobele daad van de vrouw in haar bijdrage aan de groei van het volk, 5. De plichten van SS-leden binnen de bredere SS-familie.

Machine Translated by Google

Het SS-lid geeft de moeder vervolgens een klein geschenk. Dat kan een voorouderboek zijn of een sieraad zoals een broche. In sommige delen van Duitsland (Sleeswijk-Holstein, Keulen) heeft elke SS-compagnie een aantal wiegjes, die naar het huis van de pasgeborene worden gebracht. Zeer behoeftige gezinnen krijgen een gratis babyuitzet en de naam van elke baby wordt op een wiegje gegraveerd.

Het kind zou op de dag van naamgeving zijn eigen Jul Plate moeten krijgen. De Jul Plate zal op elke verjaardag en voor elk groot feest in de komende jaren worden gebruikt.

De naamgevingsceremonie wordt tot een happy end gebracht met een feestelijke maaltijd of een gezellig gesprek rond de koffietafel. Er kan wat lichte muziek worden gespeeld.

De SS-jeugdorganisaties Op 10- en 14-jarige

leeftijd zetten jonge Duitsers belangrijke stappen voor hun toekomst: ze doen hun eerste belofte aan de Führer op 10-jarige leeftijd en zweren hun eerste eed van gehoorzaamheid op 14-jarige leeftijd. Ze worden ook lid van de desbetreffende politieke organisaties, waar ze binnen de kring van hun kameraden worden opgeleid. Deze twee belangrijke dagen in het leven van de jonge jongens en meisjes worden jaarlijkse vieringen voor hun nationaalsocialistische families.

De kerk kiest deze leeftijden voor de eerste communie en het vormsel van een kind. Maar veel van de aandacht en verwachtingen van het kind bij deze gelegenheden zijn gericht op het nieuwe pak, de nieuwe jurk, het nieuwe gebedenboek, het cadeau van de peetouders. De 10-jarige zal nauwelijks iets begrijpen van de gebeurtenissen in de kerk, en de 14-jarige zal niet veel meer begrijpen.

Maar de 10-jarige zoon en dochter van een nationaal-socialistische ouder zullen precies weten wat er met hen gebeurt als ze op 19 april het fraaie uniform van het Jungvolk of de Jungmädel, na het zingen van een plechtig lied en het luisteren naar de kameraadschappelijke toespraak van de Sectieleider, zij verkondigen samen met duizenden anderen in het Rijk:

> *Ik beloof dat ik mijn plicht in het Duitse Jungvolk/ Jungmädel zal vervullen met liefde en loyaliteit aan de Führer en aan onze vlag, zo helpe mij God.*

Wanneer een jongen deze woorden uitspreekt, ziet hij een nieuwe wereld oplichten waar hij nu bij hoort, een wereld van legertrommels, trompetten, marcherende kameraden, vlaggen en leiders. De ouders staan erbij en zijn blij dat ze de Führer het beste verjaardagscadeau konden geven dat ze hem maar konden geven, en bedanken hem daarom voor alles wat hij heeft gedaan.

Thuis zal de 10-jarige het middelpunt van het gezin zijn. Hij of zij zal een klein cadeautje ontvangen: misschien een foto van de Führer, een boek of de net geschreven belofte die net is gedaan. De familiemaaltijd moet feestelijk zijn, met bloemen die de tafel opfleuren en met de favoriete gerechten van het kind. De vader zal een paar woorden zeggen als herinnering aan het belang van deze dag, die zeker in het leven van het kind zal worden herinnerd, en zo een gevoel van richting voor de toekomst bieden.

Machine Translated by Google

Op 14-jarige leeftijd maken jongens de overstap van het Jungvolk naar de Hitler-Jugend, en de meisjes van de Jungmädel naar de Bund Deutscher Mädel.

Keerpunt in het leven: kinderen worden opgenomen in de Hitler-Jugend en Bund Deutscher Mädel

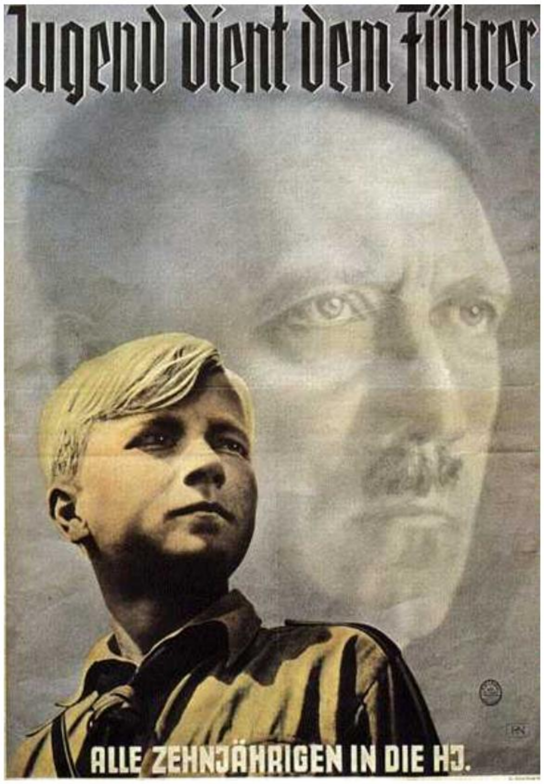

Machine Translated by Google

De plechtige ceremonie vindt plaats op 20 april, de geboortedag van de Führer. De woorden van de afgelegde eed zijn:

> *Ik zweer de Führer Adolf Hitler oprecht en onbaatzuchtig te dienen in de Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Ik zweer altijd te werken voor de eenheid en kameraadschap van de Duitse jeugd. Ik zweer gehoorzaamheid aan de Reichsjugendleider en aan alle leiders van de Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Ik zweer altijd onze heilige vlag waardig te zijn, zo helpe mij God.*

Deze plechtige belofte moet worden nageleefd in de manier waarop deze dag door het hele gezin wordt gevierd.

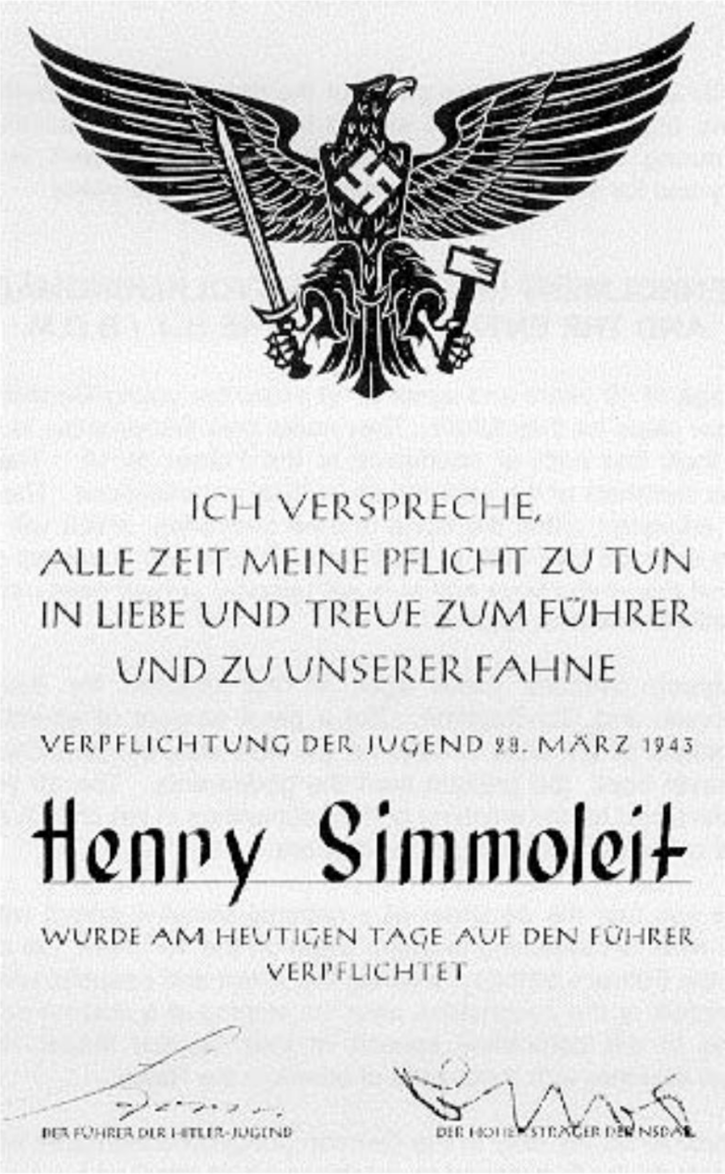

De eed hierboven afgebeeld werd afgelegd door Henry Simmoleit toen hij zich aansloot bij de Hitler-Jugend. De Citation is gedateerd op 28 maart 1943. Veel eden werden afgelegd rond de tijd van Hitlers verjaardag.

Machine Translated by Google

De huwelijksceremonie en de inwijding van de vrouw in de SS

Sinds 1875 eist de wet dat elk huwelijk door de staat wordt erkend. Toch vinden veel mensen de kerkelijke plechtigheid belangrijker, aangezien tot het begin van het Tweede Rijk alleen het kerkelijk huwelijk als geldig werd beschouwd. Deze visie is zelfs aangemoedigd door staatsfunctionarissen zelf, die de burgerlijke plechtigheid vaak in koude, donkere en saaie kamers hebben voltrokken, waardoor het een loutere formaliteit werd.

Het Derde Rijk heeft een andere visie op het huwelijk: het ziet het als de kern van de staat. Mensen die willen trouwen, worden geadviseerd en getest op geschiktheid en genetische gezondheid. De staat zorgt voor het gezin, probeert financiële obstakels zoveel mogelijk weg te nemen en benadrukt steeds meer het belang van het gezin.

Al deze veranderingen zouden nu merkbaar moeten zijn bij een bruiloft in het Burgerlijke Stand. In sommige gevallen hebben lokale autoriteiten zelfs een mooie ruimte beschikbaar gesteld voor de ceremonie. Op termijn zullen staatsambtenaren in nette uniformen de ceremonie uitvoeren in overeenstemming met de edicten van de Reichsführer-SS.

Ondertussen mag het huwelijk van een SS'er worden voltrokken door elke hoge SS-functionaris. De uitwisseling van ringen moet volgen op de huwelijksgeloften.

Deze foto toont de trouwzaal in het kleine stadje Thalheim, nabij Wels. De woorden van de Führer sieren de muur:

De familie is de kleinste, maar de enige die in de staatsgefüges van de staat is terechtgekomen.

Het gezin is de kleinste, maar belangrijkste eenheid in de opbouw van de hele staatsstructuur.

Machine Translated by Google

De bruidegom houdt zijn SS Dagger vast en een Wedding-editie van *Mein Kampf* die het paar tijdens de ceremonie kreeg. De jurk van de bruid moet feestelijk zijn, maar de sluier en bruidskrans die hier zijn afgebeeld, zijn oosterse tradities en moeten worden vermeden.

Het paar zou als man en vrouw verenigd moeten worden in de registratieceremonie. De *SS-Eheweihe,* of 'huwelijkszegeningsdienst', hierboven afgebeeld vanaf kasteel Wewelsburg in 1935, ruikt te veel naar betekenisloze kerkrituelen en zou vermeden moeten worden.

Machine Translated by Google

Het huwelijksmaal zou, indien mogelijk, in het huis van het pasgetrouwde stel moeten plaatsvinden. De tafels zouden versierd moeten zijn met groen en bloemen, met speciale aandacht voor de plaatsen van de bruid en bruidegom. Verschillende groepen die verbonden zijn met de SS kunnen helpen met koken, muziek, decoraties, enzovoort. Deze groepen omvatten de Hitler-Jugend, Bund Deutscher Mädel en NS-Frauenschaft.

Het is nu, tijdens de maaltijd, dat de vrouw in de SS wordt opgenomen. Een goede SS-vriend moet tegenover het paar zitten. Vlak voor de maaltijd begint of aan het begin ervan spreekt hij het paar aan over de waarde en het aanzien die de staat en de SS voor het gezin hebben en het belang van het behoud van het volk. Hij moet het SS-motto *Meine Ehre heißt Treue,* 'Mijn eer is loyaliteit', bespreken, dat nu ook het motto voor de vrouw wordt. Hij moet erop wijzen dat zolang het paar zich aan de wetten van de SS houdt en hun plicht vervult, de SS hen zal beschermen.

De spreker accepteert de vrouw vervolgens in de gelederen van de SS en geeft het paar een klein geschenk, misschien een boek of een schilderij. Hij geeft ze ook een houten bord met brood en zout, en twee aardewerken mokken. Deze geschenken zullen hen eraan herinneren om vast te houden aan een eenvoudige en schone levensstijl.

Hoe hechter de vriendschap tussen spreker en koppel, hoe betekenisvoller zijn toespraak. Hij zag de groei van de relatie en de liefde tussen bruid en bruidegom, evenals de incidentele meningsverschillen, die snel werden opgelost in echte SS-stijl. Hij hielp hen ook dichter bij elkaar te komen.

De woorden van de spreker moeten eindigen met een *Sieg Heil* voor de Führer en voor de pasgetrouwden. De rest van het feest moet vrolijk zijn en indien mogelijk eindigen met dansen.

In 1933 trouwden 50 nationaalsocialistische echtparen in de Lazaruskerk in Berlijn

Machine Translated by Google

De begrafenisrituelen

Deze meest plechtige van onze vieringen moet het meest zorgvuldig worden gepland. Het is de taak van de SS Unit Leader om ervoor te zorgen dat alles soepel verloopt. Hij kan zijn beste SS-mannen kiezen om dit te verzekeren.

Eerst zal de Unit Leader de vrouw of ouders van zijn SS-kameraad bezoeken om te zien hoe hij kan helpen. Hij zal zijn best doen om hun pijn en gevoelens van hulpeloosheid te verlichten, en de familie op een mannelijke manier bijstaan manier.

Tegelijkertijd begint hij met de voorbereidingen voor de begrafenis. Die verloopt nu een stuk eenvoudiger, omdat de noodzaak van een kerkelijke begrafenis in 1939 door een decreet van de minister van Binnenlandse Zaken is versoepeld.

De opbaring zal plaatsvinden in het huis van de overledene, zijn werkplek, de SS-ontmoetingsplaats of de begraafplaats. In alle gevallen, behalve in het laatste geval, moet de kist in het midden van de kamer staan, gedrapeerd met de SS-vlag en met de dolk en pet van de overledene erop. Zes SS'ers in uniform, met stalen helmen en witte handschoenen, vormen de erewacht.

De kamer is versierd met bloemen en groen door de kameraden van de SS'er. De eenvoudige groene sparrenkrans, teken van het steeds vernieuwende leven, zou de SS-runen op het lint moeten tonen en op de kist moeten worden geplaatst als een groet van de SS-eenheid van de overledene en van de Reichsführer-SS.

De familie moet privétijd krijgen om afscheid te nemen voor de openbare ceremonie, die gevolgd moet worden door de wandeling naar het kerkhof. De kist moet op een open, platte kar worden vervoerd, zodat de SS-vlag van veraf te zien is. Paarden mogen niet in het zwart gekleed zijn, maar de kar moet wel versierd zijn met groen.

De zes dragers lopen naast de kar. De SS-muzikanten en de SS-eenheid lopen voor de kist, de familieleden en goede vrienden erachter. Andere mensen kunnen volgen en alle kransen worden op een aparte kar vervoerd.

Bij het graf wordt de kist in het volle zicht gezet. Er mag slechts één stuk muziek worden afgespeeld, waarna de Unit Commander een paar oprechte woorden spreekt over het leven van de overledene en zijn plichtsbesef en toewijding aan de SS, zijn familie en zijn werk. De nabestaanden worden eraan herinnerd dat hij is teruggekeerd naar zijn voorouders en zal voortleven in zijn kinderen en in de Orde van de SS.

Vervolgens haalt de eenheidscommandant de dolk van de SS'er, op het lemmet het SS-motto *Meine Ehre heißt Treue,* uit de kist en ruilt deze voor de dolk van een familielid of goede SS-kameraad, als teken van de voortzetting van de SS door strijd en plicht.

De SS-dragers laten de kist nu langzaam in het graf zakken, onder het geluid van een tromgeroffel en een salvo van de erewacht. De erewacht mag niet te dicht bij het graf staan, aangezien echtgenotes en moeders overstuur raken door het harde geluid van geweervuur.

Machine Translated by Google

Nadat de kist is neergelaten, mogen de familieleden en goede vrienden naar voren stappen om bloemen in het graf te gooien.

Daarna beginnen de SS-kameraden in plechtige stilte het graf te vullen.

Als ze klaar zijn, vormen de SS-mannen een kring rond het graf en zingen het SS-lied van loyaliteit. Het is vooral belangrijk dat dit laatste deel van de ceremonie foutloos is.

De begrafenissen van de vrouwen van SS'ers zijn in principe hetzelfde, afgezien van de uitwisseling van dolken.

Het is de plicht van de eenheidscommandant om zijn mannen op alle mogelijke manieren te ondersteunen in het geval van een begrafenis van een vrouw of een kind.

Bij al deze droevige en plechtige gebeurtenissen zullen de kracht, eenheid en kameraadschap van de SS de grootste troost zijn voor de rouwende SS-man, en hem helpen zijn verdriet en rouw op tijd te overwinnen.

De eed van de SS-man

Het is passend om dit overzicht van de feestelijkheden in het leven van de SS-familie af te sluiten met de eed van de SS-man:

Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, als Führer en Kanzler des Reiches Treue en Tapferkeit. Ich gelobe Dir en de von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, dus wahr mir Gott helpt.

Ik zweer u, Adolf Hitler, als Führer en Rijkskanselier, loyaliteit en moed. Ik zweer u en mijn door u gekozen superieuren gehoorzaamheid tot de dood, zo helpe mij God.

Machine Translated by Google